

I. BÖLÜM: TANZANYA'DA İLK OKULUN AÇILMA HADİSESİ

1. İlk Tohum ve Alptekin Bey'in Çilesi Tanzanya'da bu süreci ilk başlatan kahraman, 1996 yılında oraya tek başına giden Alptekin Bey'dir. O yıllarda Tanzanya'da ne bir tanıdık, ne kalacak bir yer ne de bir rehber vardır.

- Cebindeki para bir otelde ancak 10 gün kalmasına yetecek kadardır. Bu yüzden daha 4. gününde otelden çıkmak zorunda kalır.
- Orada tanıştığı yerel bir yerlinin derme çatma, baraka tarzı evinde kalmaya başlar. Bu baraka öyle bir haldedir ki, yattığı yerden gökyüzü görünmektedir.
- Tanzanya'nın o meşhur, yoğun yağmurları yağdıkça Alptekin Bey yatağı ıslanmasın diye geceleri sürekli yatağını odanın içinde oradan oraya çekmek zorunda kalır.
- Tam 5-6 ay boyunca bu ağır şartlar altında dişini sıkar ve ancak ondan sonra kendi bütçesine göre küçük bir ev kiralayabilir.

2. Okul Binasının Hikayesi ve "Beytülalim" Duası Öğretmenlerin Tanzanya'ya gelmesiyle birlikte bir okul binası arayışı başlar. Kiralanan bina, aslında sahibinin (Şeyh İsmail'in tanıdığı bir zatın) kendisi için özel bir villa olarak yaptırdığı bir mülktür. Ev sahibi bu binanın üst katını kendisi için büyük bir kitap kütüphanesi yapmayı hayal etmektedir. Ancak işin arkasında kimsenin bilmediği gizli bir dua vardır:

- **İlk Dua:** Binanın temeli atılırken ev sahibinin hocası ziyarete gelir. Ev sahibi ondan dua ister. Hocası ellerini kaldırır ve: "*Allah'ım burayı Betül Alim'in (Alimlerin, ilim talebelerinin evi) evi yaptı*" diyerek dua eder. Binanın sahibi şaşırır çünkü aklında sadece şahsi kütüphanesi vardır.
- **İkinci Dua:** Aradan bir buçuk yıl geçer, bina yükselir. Duvarlar örülürken hoca tekrar gelir. Bereket duası istenir, hoca yine: "*Allah'ım burayı Betül Alim yap*" der.
- **Üçüncü Dua:** Türk öğretmenler binayı kirayı okula çevirmeden sadece birkaç ay önce, hoca üçüncü kez binaya gelir ve aynı duayı dilinden döker: "*Allah'ım burayı Beytüllahim (ilim merkezi) yaptı.*"

Ev sahibinin aklında hiçbir zaman bir okul projesi yokken, Türkiye'den gelen fedakar öğretmenler kapıyı çalar ve bina bir anda okula dönüşür. Ev sahibi hayretler içinde kalarak hocasının duasını hatırlar ve "*Burası Beytülalim'in gerçek mekanı oluverdi*" diyerek binayı teslim eder. 1997 yılında bu villada, kısıtlı şartlarla kurulan o küçük okul; zamanla ülkenin en üst düzey bilgisayar ve fen laboratuvarlarına sahip, Milli Eğitim Bakanlığı tarafından parmakla gösterilen bir "**Model Okul**" haline gelir.

Kaynak: [Çağın Muhacirleri Tanzanya Faruk Türkmen bölüm 1](#)

II. BÖLÜM: ŞEYH İSMAİL'İN 20 YILLIK RÜYASI

Tanzanya'da gelen öğretmenlere kol kanat geren, onlara arabasını, şoförünü tahsis eden Şeyh İsmail isminde çok alim bir zat vardır. Bu zat, Faruk Türkmen ve arkadaşlarını karşısında görünce gözyaşları içinde tam 20 yıldır sakladığı ve unuttuğu bir rüyayı hatırlar:

1. Rüya Öncesi Dertleniş ve İstenen Dua Bu hadiseden tam 20 yıl önce, Şeyh İsmail'in kendi hocası (rehberi) hacca gitmek üzere yola çıkacaktır. Şeyh İsmail, hocasını uğurlarken şahsi isteklerinin yanında, kalbini yakan asıl derdi hocasına açar:

"Hocam, görüyorsunuz buradaki İslamiyet'in durumu içler acısı. Müslümanların hali perişan; fakirlik diz boyu, eğitimsizlik diz boyu. Sizden istirhamım; orada Kabe'de, Efendimizin (s.a.s.) huzurunda dua ederken buradaki garip Müslümanlar için de özel dua edin."

Hocası hac yoluna çıkmadan önce Şeyh İsmail'in omzuna dokunur ve tarihe geçecek şu sözü söyler:

"Allah kendi davasının sahiplerini (günü gelince) gönderir."

2. Mekke'deki Gizemli Gruplar Hocası hacdayken Şeyh İsmail bir gece rüya görür. Rüyasında hocasıyla beraber meçhul bir mekanda yürümektedirler. Karşılarında muazzam bir şehir belirir. Hocası sorar: *"Burası neresi biliyor musun?"* Şeyh İsmail bilmediğini söyleyince hocası: *"Bu görmüş olduğun yer Mekke'dir"* der.

Şeyh İsmail etrafa bakınca Mekke'de grup grup, temiz yüzlü insanlar görür. Merakla hocasına dönüp *"Bu gruplar kim?"* diye sorar. Hocası müjdeyi verir:

"Bak, şu görmüş oldukların Türkler, senin (ve Tanzanyalı Müslümanların) için geldiler."

Şeyh İsmail rüyada heyecanla o Türk gruplarına doğru yürürken uyanır. Uyanır uyanmaz hocasından istediği dua ve hocasının *"Allah davasının sahiplerini gönderir"* sözü aklına gelir. Kendi kendine, *"Demek ki Allah buraya bir gün Türkleri gönderecek"* der.

3. 20 Yıl Sonra Gelen Tecelli Şeyh İsmail bu rüyayı kalbine gömer, aradan tam 20 yıl geçer ve zamanla rüyayı unuttur. Ne zaman ki 1997 yılında Türkiye'den gencecik öğretmenler hiçbir maddi menfaat gözetmeden Tanzanya'ya gelir, okullar açar ve çocuklara sahip çıkar; işte o an Şeyh İsmail rüyasını hatırlar. Faruk Türkmen ve arkadaşlarına bakarak derin bir iç çeker ve der ki:

"Ben bu rüyayı 20 senedir hiç kimseyle paylaşmadım, hatta unutmuştum bile. Şimdi sizi karşımda görünce aklıma geldi. Belki de Rabbim sizi bu rüyanın manası olarak buraya gönderdi..."

Dersin Özeti ve Alınacak İbretler

Kıymetli kardeşlerim, bu iki hadiseden çıkaracağımız çok büyük dersler var:

1. **İhlasla yapılan hiçbir dua yerde kalmaz:** Afrika'nın bir ucunda dertli bir alimin gözyaşlarıyla istediği dua, 20 yıl sonra meyvesini veriyor. Binanın temelini halisane niyetle yapılan dua, binayı bir ilim yuvasına çeviriyor.
2. **Hicret ve Fedakarlık berekettir:** Alptekin Bey'in barakalarda, yağmur altında çektiği o 5-6 aylık çile; bugün binlerce öğrencinin okuduğu devasa Kız ve Erkek liselerinin, koca bir ülkenin hidayet ve eğitim bağının yeşermesine vesile olmuştur.

Rabbim bizleri de rızası uğrunda dertlenen, insanlığın elinden tutmak için fedakarlık yapabilen ve duaları kabul olan salih kullarından eylesin.

Kapanış Duası

"Sübhâneke lâ ilme lenâ illâ mâ allemtenâ inneke entel alîmül hakîm. Allah'ım! Dinlediğimiz bu güzel fedakarlık hikayelerinden hisse almayı, hayatımızı rızana uygun yaşamayı bizlere nasip eyle. Geçmişlerimize rahmet eyle, dualarımızı kabul eyle. Lillâhi Teâle'l-Fâtiha."

Kaynak: [Çağın Muhacirleri Tanzanya Faruk Türkmen bölüm 1](#)

Tepki İnsanı mı, Etki İnsanı mı? Müsbet Hareketin Gücü

Hepimiz zaman zaman etrafımızdaki yanlışlara, haksızlıklara veya inancımıza yönelik saldırılara karşı öfkelenabiliyoruz. İçimizden bağırıp çağırmak, bir şeyleri kırıp dökmek veya bize nasıl geliniyorsa karşı tarafa da öyle cevap vermek geçebiliyor. Fakat İslam ahlakı ve bizim inanç geleneğimiz, gücünü kaba kuvvetten veya öfkeden değil, "**müsbet hareketten**" yani yapıcı olmaktan alır.

Müsbet hareket, başkalarının kötülüğüne göre pozisyon almamaktır. Reaksiyoner (tepkisel) değil, aksiyoner olmaktır. Gelin bu muazzam prensibin Kur'an'da, Sünnet'te ve çağımızın İslam alimlerinin dilinde nasıl şekillendiğine beraber bakalım.

1. Kur'an-ı Kerim Bize Ne Söylüyor?

Kur'an, kötülüğe kötülükle cevap vermenin sıradan insanların işi olduğunu, inanan bir gencin ise farkını ortaya koyması gerektiğini söyler. Fussilet Suresi 34. Ayet bu konunun zirvesidir:

"İyilikle kötülük bir olmaz. Sen kötülüğü en güzel bir tavırla sav. Bir de bakarsın ki, seninle arasında düşmanlık bulunan kimse sanki sınırsız bir dost oluvermiştir."

Buradaki "en güzel tavır", bizim müsbet hareket dediğimiz şeydir. Karşıdaki bağırırken senin sükunetini koruman, o yıkarken senin yapmaya devam etmendir. Kur'an, kalpleri kılıçla değil, ahlakla fethedeceğimizin garantisini verir.

2. Kütüb-ü Sitte'den: Peygamberimizin (s.a.v) Rehberliği

Müsbet hareketin en büyük temsilcisi Peygamber Efendimizdir. Taif'te taşlandığında, melekler "İstersen şu iki dağı birbirine çarpıp onları helak edelim" dediğinde, O (s.a.v) beddua etmemiş, "*Hayır, umulur ki Allah onların neslinden sadece O'na ibadet eden bir nesil çıkarır*" diyerek yapıcı tavrını korumuştur.

Müslim'de geçen bir hadis-i şerifte Efendimiz şöyle buyurur:

"Allah refiktir (merhametli ve yumuşak huyludur), rıfkı (yumuşaklığı) sever. Sertliğe ve diğer şeylere vermediği sevabı ve yardımını rıfka verir."

Yani asıl netice alan, kaba kuvvet değil, istikrarlı ve yumuşak huylu bir iradedir.

3. Risale-i Nur'da Müsbet Hareket Vasiyeti

Bediüzzaman Said Nursi, hayatı boyunca hapislerde yatmış, sürgünler yemiş ama bir kez bile talebelerine sokağa çıkmayı, isyan etmeyi veya şiddete başvurmayı tavsiye etmemiştir. Vefatından kısa bir süre önce talebelerine bıraktığı en son dersinin başlığı doğrudan "Müsbet Hareket"tir. Emirdağ Lâhikası'nda şöyle der:

"Bizim vazifemiz müsbet harekettir, menfî hareket değildir. Rıza-yı İlahîye göre sırf hizmet-i imaniyeyi yapmaktır, vazife-i İlahiyeye karışmamaktır. Bizler asayişî

muhafazayı netice veren müsbet iman hizmeti içinde her bir sıkıntıya karşı sabırla, şükürle mükellefiz."

Bediüzzaman burada çok net bir sınır çizer: Bizim işimiz sadece inanç hakikatlerini anlatmaktır. Neticeyi yaratmak Allah'ın işidir, biz Allah'ın işine karışamayız. Bir binayı tahrip etmek için bir kibrit çöpü yeter, ama o binayı inşa etmek için yüzlerce ustanın aylarca çalışması gerekir. Biz o ustalar olmak zorundayız.

4. Fethullah Gülen Hocaefendi'nin Yaklaşımı

Hocaefendi'nin külliyatında "müsbet hareket", hizmet felsefesinin bel kemiğidir. O, bu kavramı "**aksiyonerlik**" kelimesiyle gençlerin dünyasına taşır. Yani başkalarının ne yaptığına, ne dediğine takılmadan kendi doğrularını yaşamaya devam etmek. Şöyle ifade eder:

"Mü'min, başkalarının tavırlarına göre yön belirleyen bir reaksiyon insanı değil; kendi inanç ve değerlerinden beslenen bir aksiyon insanıdır. Dışarıdan gelen kötülükler, tahrikler ve provokasyonlar onu kendi çizgisinden saptıramaz. Birileri etrafı yakıp yıkabilir, inanan insana düşen vazife elindeki bir bardak suyla dahi olsa o yangını söndürmeye koşmaktır."

Hocaefendi, enerjimizi düşmanlıklara, tartışmalara ve kavgaya değil; eğitime, güzel ahlaka, diyaloga ve yeni bir nesil yetiştirmeye harcamamız gerektiğini vurgular.

Sonuç: Gençler Olarak Bize Düşen Ne?

Şimdi kendimize soralım: Sosyal medyada birileri inancımıza laf ettiğinde klavye delikanlılığı yapıp aynı çirkinlikle cevap vermek mi daha kolaydır, yoksa oturup kendimizi geliştirerek, okuyarak, mesleğimizde en iyi olarak inancımızı duruşumuzla temsil etmek mi?

İlki nefsin hoşuna gider ama hiçbir işe yaramaz. İkincisi zordur ama dünyayı değiştirir. Müsbet hareket, pasif durup her şeye boyun eğmek değildir; **kötülüğün kurduğu tuzağa düşmeyip, kendi kurallarıyla, kendi ahlakımızla iyiliği inşa etme cesaretidir.** Hepimize düşen, karanlığa küfretmek yerine, kalkıp bir mum yakmaktır.

KUL HAKKI VE HELAL-HARAM HASSASİYETİ (BİR HATIRA)

Bismillahirrahmanirrahim.

Bazen tek bir hareket, binlerce kelimedenden daha fazla şey anlatır ve bir insanın hayatını kökünden değiştirir. Bugün, geçmişte sokakların tozunu yutmuş, kabadayılık yapmış ama gördüğü tek bir "**karakterli duruş**" karşısında hayatına yepyeni bir sayfa açmış bir abimizin hatırasını okuyacağız.

"Bir gün Hocaefendi ile beraber Manisa taraflarında talebelerin olduğu bir kampa doğru yola çıktık. Arabayla dağların tepesinde belli bir noktaya kadar geldik. Ondan sonra araba yolu bitti, daha ileri gidemedik.

Arabadan indik. Hocaefendi önde, biz onun arkasında yürüyerek bir tarlanın içerisinden geçtik. İleride yere hasırlar serilmişti. Hasırların yanına gelince ayakkabılarımızı çıkardık ve oturduk.

O sırada bir de baktım; Hocaefendi ayakkabılarını yerden aldı, geldiğimiz tarafa doğru dönüp ayakkabılarının altını iki üç dakika boyunca birbirine sürterek temizledi. Sonra getirip ayakkabıları hasırın diğer tarafına koydu.

Ben tabii buna hiçbir anlam veremedim. Bakıyorum; yerde çamur yok, su yok, görünürde ayakkabıyı kirletecek bir şey yok. Yanımdaki arkadaşta usulca sordum: *'Ne yaptı Hocaefendi ya? Yerde çamur falan yok, niye ayakkabısının altını bu kadar temizledi?'*

Arkadaş bana dönüp şu ibretlik cevabı verdi: *'Abi, o arabadan inip de yürüyerek içinden geçtiğimiz tarla var ya; orası başkasına ait bir tarlaydı. Şu an hasırların üzerine oturduğumuz bu taraf ise bizim abilerin tarlası. Hocaefendi, o başkasına ait olan tarlanın toprağı bu tarafa karışmasın, zerresi bizim üzerimizde kalıp da kul hakkı geçmesin diye ayakkabısının altındaki o toprakları geldiğimiz o tarlanın yönüne doğru silkeledi.'*

Bunu duyunca sanki başımdan aşağı kaynar sular döküldü. Ben eski hayatımda o güne kadar haram nedir, helal nedir, kul hakkı nedir hiç incelemezdim. İşim gücüm yoktu bunlarla... Fakat bir insanın, başkasına ait bir tarlanın tozuna, toprağına bile böylesine dikkat ettiğini, haram ve helal konusunda bu kadar hassas olduğunu gözlerimle görünce içimden şöyle dedim: *'Ben bir daha bu insanın arkasından ayrılmam!'*

Ve o gün, o toprağı silkeleme hadisesi benim hayatımın dönüm noktası oldu."

Gençler, Buradan Ne Anlıyoruz?

Duruş dediğimiz, karakter dediğimiz şey tam olarak budur.

İslamiyet sadece cami içinde veya kağıt üzerinde kalan bir inanç değil; hayata nasıl baktığınız, yolda nasıl yürüdüğünüz, başkasının bir gram toprağına bile nasıl muamele ettiğinizdir. Birilerine inandığınız değerleri anlatmak, onlara saatlerce nasihat etmek isteyebilirsiniz. Ancak bazen bir arkadaşınızın, sizin o dik ve hassas duruşunuzu, kimsenin görmediği yerdeki o dürüstlüğünüzü görmesi onun kalbini fethetmeye yeter.

Sizler lise, üniversite çağlarında, karakterinizin en net şekillendiği dönemdesiniz. Etrafınızdaki arkadaşlarınız sizin anlattıklarınıza değil, **nasıl yaşadığınıza** bakacaklar. Kopyadan kaçınmanız, yalan söylememeniz, başkasının eşyasına izinsiz dokunmamanız, yani sizin "helal-haram" çizginiz, etrafınıza vereceğiniz en güçlü mesajdır.

Kapanış Duası: Rabbim bizlere de böyle sağlam bir karakter, böyle ince bir düşünce yapısı nasip etsin. Ayakkabımızın altındaki toza bile dikkat edecek kadar kul hakkı şuurunu kalbimize yerleştirsin. Bizleri, duruşuyla etrafına güven ve ilham veren o güzel gençlerden eylesin. Ayaklarınıza, yüreğinize sağlık gençler.

Lillâhi Teâlâ'l-Fâtiha.

Gerçek Özgürlüğün Adı: İstiğna Sırrı

Hepimiz bir şeyler yapıyoruz ve doğamız gereği yaptıklarımızın takdir edilmesini istiyoruz. Sosyal medyada bir fotoğraf paylaştığımızda kaç beğeni geldiğine bakıyor, bir iş yaptığımızda "eline sağlık" denmesini bekliyoruz. İnsanın onaylanma ihtiyacı hissetmesi normaldir. Fakat konu inandığımız değerler ve **dinimize hizmet** olduğunda, kurallar tamamen değişir.

İslam ahlakında öyle bir sır vardır ki, insanı tüm bu beklentilerden kurtarıp zirveye taşır. Bu sırrın adı "İstiğna"dır. İstiğna; inandığın dava uğruna yaptığın hiçbir iş karşılığında makam, para, şöhret ve hatta bir kuru alkış bile beklememektir. İnsanların elindekine tenezzül etmemek, sadece Allah'ın rızasına odaklanmaktır. Gelin bu muazzam özgürlük duruşunun kaynaklarımıza nasıl yansıdığına bakalım.

1. Kur'an-ı Kerim: Tüm Peygamberlerin Ortak Sloganı

Kur'an-ı Kerim'de Şuarâ Suresi'ni okuduğunuzda muazzam bir detayla karşılaşsınız. Hz. Nuh, Hz. Hud, Hz. Salih, Hz. Lut ve Hz. Şuayb (aleyhimüsselam)... Hepsi farklı zamanlarda, farklı toplumlara gelmişlerdir ama hepsinin halklarına kurduğu ortak bir cümle vardır:

"Buna karşılık ben sizden hiçbir ücret istemiyorum; benim ücretim ancak âlemlerin Rabbine aittir." (Şuarâ Suresi)

Peygamberler adeta şunu haykırmıştır: "Size bu hakikatleri anlatıyorum ama sizden oy beklemiyorum, makam beklemiyorum, para veya beni övmenizi beklemiyorum." İşte karşı tarafı en çok etkileyen güç, bu sıfır beklenti halidir. Çünkü menfaatin bittiği yerde, samimiyet (ihlas) başlar.

2. Kütüb-ü Sitte'den: İnsanların Elindekine Göz Dikmemek

İstiğna sadece maddi bir beklentisizlik değil, aynı zamanda insanların elindeki imkânlarla karşı kalben de mesafeli olmaktır. İbn Mâce'de geçen meşhur bir hadis-i şerifte bir adam Peygamber Efendimiz'e (s.a.v) gelerek sorar: *"Ey Allah'ın Resulü! Bana öyle bir amel göster ki, onu yaptığım zaman beni hem Allah sevsin hem de insanlar sevsin."* Efendimiz (s.a.v) şu muazzam formülü verir:

"Dünyaya karşı zâhid ol (dünyalığa değer verme) ki Allah seni sevsin. İnsanların elinde bulunanlara karşı zâhid ol (onlardan bir şey bekleme) ki insanlar da seni sevsin."

Düşünün, sürekli sizden bir şeyler koparmaya çalışan, sizden menfaat bekleyen birini sever misiniz? Hayır. Ama kendi ayakları üzerinde duran, sizden hiçbir şey beklemeyen, sadece vermeyi ve yardım etmeyi seven birine herkes saygı duyar. İşte istiğna, müminin toplum içindeki saygınlığının (izzetinin) koruyucusudur.

3. Risale-i Nur: Dinin İzzetini Muhafaza Etmek

Bediüzzaman Said Nursi, istiğna prensibini hayatının merkezine koymuş bir alimdir. Hayatı boyunca kimseden hediye kabul etmemiş, zekat veya sadaka almamıştır. Mektubat adlı eserinde (İkinci Mektup) hediye almamasının sebeplerini sayarken istiğnanın neden şart olduğunu şöyle açıklar:

"Neşr-i hak için (hakikati yaymak için) enbiyaya (peygamberlere) ittiba etmek (uymak) lazımdır... İlm-i hakikati dünyevi menfaatlere alet yapmamak ve dinin izzetini muhafaza etmek için istiğna kaidesine uymak mecburiyetindeyim."

Bediüzzaman şunu öğretir: Eğer dini bir hizmet yapıp karşılığında maddi veya manevi bir menfaat elde ederseniz, dışarıdan bakanlar "Bunu inancı için değil, menfaati için yapıyor" derler. Bu da anlatılan hakikatin kıymetini düşürür. İstiğna, elmadan daha değerli olan inanç hakikatlerini, dünya menfaati gibi cam parçalarına satmamaktır.

4. Fethullah Gülen Hocaefendi: Beklentisizlik ve Hasbilik

Hocaefendi'nin külliyatında istiğna kavramı, "**hasbilik**" (sadece Allah için yapma) ve "**beklentisizlik**" kelimeleriyle günümüz hizmet anlayışına uyarlanır. O, istiğnayı sadece maddi bir uzak duruş olarak değil, manevi bir arınma olarak da tanımlar:

"Hizmet eden bir insan, yaptığı işler karşılığında bırakın dünyevi bir makam veya alkış beklemeyi; cennet sevdası veya cehennem korkusuyla bile hareket etmemeli, sadece Allah'ın rızasını hedeflemelidir. 'Ne kadar güzel işler yaptım' diyerek insanların takdirini beklemek, yapılan bütün o güzel amellerin bereketini bitiren bir virüstür."

Bir ağaç meyve verirken bizden teşekkür beklemez, güneş bizi ısıtırken alkış beklemez. İnandığı değerler uğruna koşturan bir genç de, aynı bu fitri (doğal) kanunlar gibi, karşılık beklemeden etrafına ışık saçmalıdır.

Sonuç: Gençler Olarak Bize Ne Düşüyor?

Bizler bir derneğe yardım ettiğimizde, bir arkadaşımızın elinden tuttuğumuzda, namazımızı kılıp dinimizi yaşamaya çalıştığımızda bunu birileri bizi "övsün" diye yapmıyoruz.

İstiğna, bir özgürlük beyannamesidir. İnsanların övgüsüne köle olmamaktır. Biri bizi alkışladığında şımarmamak, eleştirdiğinde ise yıkılmamaktır. Çünkü biz ücretimizi insanlardan değil, doğrudan Rabbimizden bekliyoruz. Unutmayın gençler; beklentisini sıfıra indiren bir insanı, bu dünyada hiçbir güç hayal kırıklığına uğratamaz!

Ders İçin Kaynakça (Gerektiğinde referans verebilmeniz için):

- **Kur'an-ı Kerim:** Şuarâ Suresi, 109. Ayet (Ayrıca 127, 145, 164, 180. ayetlerde diğer peygamberlerin dilinden tekrarlanır).
- **Kütüb-ü Sitte Hadisi:** İbn Mâce, *Zühd*, 1.
- **Risale-i Nur:** Bediüzzaman Said Nursi, *Mektubat*, İkinci Mektup (Hediye kabul etmemesinin sebepleri).
- **Fethullah Gülen Külliyatı:** *İrşad Ekseni, Ölçü veya Yoldaki Işıklar*

BİR RÜYA, BİR MÜJDE VE KAVUŞAN YÜREKLER: KARACALAR KÖYÜ HADİSESİ

Giriş ve Başlangıç Duası

"Eûzü billâhi mineşşeytânirracîm. Bismillâhirrahmânirrahîm. Elhamdülillâhi Rabbi'l-âlemîn. Vesselâtü vesselâmü alâ Rasûlinâ Muhammedin ve alâ âlihî ve sahbihî ecmaîn. Rabbimiz, icra edeceğimiz bu meclisi kalplerimizde inşirah vesilesi kıl. Bizleri rıza-yı ilâhiye uygun yaşayıp Efendimiz'in (s.a.s.) şefaatine nail olan bahtiyar kullarından eyle."

Muhterem hazırûn, kıymetli genç kardeşlerim. Eda ettiğimiz namazları Cenâb-ı Hak dergâh-ı izzetinde kabul buyursun.

Bugünkü dersimizde, Demir Perde'nin (Sovyetler Birliği) henüz tam manasıyla kalkmadığı, manevi değerleri yaşamanın büyük bedeller gerektirdiği 1990 yılına, Gürcistan'ın Karacalar köyünde vuku bulan ibretimiz bir hadiseye uzanacağız. Halis bir niyetle atılan adımların, ötelere nasıl yankı bulduğuna ve bizzat Peygamber Efendimiz'in (s.a.s.) bu adımları rüya âleminde nasıl müjdelediğine hep birlikte şahitlik edeceğiz.

Demir Perde'yi Aşan Bir İrade ve Karacalar Köyü'ndeki Karşılama

Yıl 1990. Türkiye'den yola çıkan bir heyet, komünizm rejimi altında yıllarca ağır baskı görmüş din kardeşlerine manevi destek sunmak gayesiyle, neticesini bilmedikleri bir meçhule doğru yola revan olurlar. Sovyet sınırlarını aşarak Gürcistan topraklarına girdiklerinde, istikametlerini kendilerine tavsiye edilen Karacalar köyüne çevirirler.

Köye vasıl olduklarında, tasavvur dahi edemeyecekleri fevkalade bir manzarayla karşılaşır. Bütün köy halkı, sanki bir yerden talimat almışçasına bir bayram havası içerisinde kendilerini beklemektedir. Kapılar ardına kadar açılmış, şükür nişanesi olarak kurbanlar kesilmeye başlanmış ve yöre halkı gözyaşları içerisinde, "*Türk kardeşlerimiz gelmiş!*" nidalarıyla misafirlerini bağrına basmıştır.

Türkiye'den giden heyet, bu eşine az rastlanır teveccüh ve hazırlığın sebebini merak ederek köylülere sual yöneltir. Kâfileden bir misafir, yaşlı bir zata hitaben, "*Amca, bizler buraya yalnızca sizlere misafir olmaya geldik, bu kadar zahmete ve kurban kesmeye ne gerek vardı?*" diyerek hissiyatını dile getirir.

Yaşlı zatın verdiği cevap ise oradaki herkesi derinden sarsacak mahiyettedir:

"Hayır evladım, itiraz etmeyin. Ben dün gece rüyamda bizzat Kâinatın İftihar Tablosu Efendimiz'i (s.a.s.) müşahede ettim. Efendimiz bana hitaben buyurdular ki: 'Benim kardeşlerim, torunlarım gelecek şu taraftan. Onları ağırlayacaksınız. Onlara gerekli izzet ve ikramı gösterin, ikramı eksik etmeyin.' Bizler sizi, Efendimizin (s.a.s.) bu emri üzerine bekliyorduk. Size bu kurbanları feda etmeyeyim de ne yapayım?"

Bu hadisenin akabinde, hayatlarında hiç cemaatle namaz kılındığına şahit olmamış bölge gençleri, misafirlerin kıldığı namaza bakarak ilk secdelerini etmişlerdir. Kendisine Yasin, Mülk ve Nebe surelerini muhtevi küçük bir Kur'an-ı Kerim cüzü hediye edilen ihtiyar bir adam, bu paha biçilmez hediye karşısında gözyaşlarına hâkim olamamış, sevincinden ve hürmetinden oturduğu sandalyeden dahi kalkamamıştır. Yıllarca inançlarından ve öz benliklerinden mahrum bırakılmış bu insanlar, yetmiş yıllık hasreti, Türkiye'den giden o heyete sarılarak dindirmeye çalışmışlardır.

Bu Hadiseden Çıkarılması Gereken Dersler

Kıymetli Gençler,

Bu yaşanmış hadiseden idrak etmemiz gereken çok mühim hakikatler bulunmaktadır. Kimi zaman sırf Allah rızası gözetilerek atılan mütevazı bir adım veya uzatılan bir yardım eli, zahiren küçük ve tesirsiz görünebilir. Lakin niyet halis olduğunda, bu gayret arş-ı âlâda öyle bir makes bulur ki; Kâinatın Efendisi (s.a.s.) o amelin adeta manevi müjdecisi olur.

Sizler; enerjinizin, ideallerinizin ve şahsiyetinizin en verimli çağlarındasınız. Bugün belki zorlu coğrafi sınırları aşmak mecburiyetinde değiliz; ancak çevremizdeki insanların kalplerindeki ve zihinlerindeki engelleri aşmak, muhataplarımıza şefkat ve nezaketle yaklaşmak en temel vazifemizdir. Kendi inancımızı ve ahlakımızı öylesine samimi bir surette yaşamalıyız ki, atacağımız adımlar rıza-yı ilâhiye muvafık düşün ve Efendimiz'in (s.a.s.) iltifatına mazhar olsun.

Unutulmamalıdır ki, bu ulvi değerler ve hizmetler, yalnızca maddi imkânlarla veya dünyevi stratejilerle değil; ihlas, samimiyet ve ötelere gelen manevi inayetlerle bugüne ulaşmıştır.

Kapanış Duası

"Rabbimiz bizlere, Efendimizin (s.a.s.) rüyalarda müjdeleyeceği liyakatte, halisane ve samimi ameller işlemeyi nasip eylesin. Kalplerimizi dünyevi ihtiraslardan arındırıp, rıza-yı ilâhiyi ve Peygamber sevgisini gönüllerimizde sabit kılsın. Bizleri, güzel ahlakı, şefkati ve duruşuyla çevresini aydınlatan hayırlı gençlerden eylesin.

Lillâhi Teâlâ'l-Fâtiha."

Freni Olmayan Araç Hedefe Varmaz: Tedbir ve Temkin

Gençler, bir arabanın en önemli parçası nedir diye sorsam, kiminiz "motoru" kiminiz "direksiyonu" dersiniz. Evet, motor (heyecanımız) güçlü olmalı; direksiyon (hedefimiz) doğru yöne bakmalı. Ancak **freni olmayan hiçbir araç menzile (hedefe) varamaz**; ilk virajda şarampole yuvarlanır.

İşte bizim inanç dünyamızda, yolda kalmamak, inandığımız değerlere zarar vermemek ve kurduğumuz güzel hayalleri yıkmamak için kullandığımız o muazzam fren sisteminin adı "Tedbir ve Temkin"dir.

Tedbir ve temkin korkaklık değildir. Geri adım atmak hiç değildir. Körleme bir cesaretle duvara toslamak yerine, akıllı ve stratejiyi kullanarak kapıyı bulma sanatıdır. Bakalım inanç kaynaklarımız bize bu "akıllı duruşu" nasıl öğretiyor:

1. Kur'an-ı Kerim: Hz. Yakub'un (a.s) Stratejisi

Kur'an-ı Kerim, Yusuf Suresi'nde bize muazzam bir "tedbir" dersi verir. Hz. Yakub (a.s), oğullarını Mısır'a gönderirken onlara şöyle der:

"Oğullarım! Şehre hepiniz bir kapıdan girmeyin, ayrı ayrı kapılardan girin. Gerçi ben, Allah'ın takdir ettiği hiçbir şeyi sizden savamam. Hüküm ancak Allah'ındır..."
(Yusuf Suresi, 67)

Hz. Yakub (a.s) çok iyi biliyordu ki her şey Allah'ın elindedir. Peki neden çocuklarına "farklı kapılardan girin" dedi? Çünkü 10 tane gösterişli ve yabancı gencin şehre aynı anda, aynı kapıdan girmesi dikkat çekecekti. Belki hırsız sanılacaklar, belki kıskanılacaklar, belki de tutuklanacaklardı. Hz. Yakub onlara **sebeplere riayet etmeyi**, yani akıllıca bir tedbir almayı öğretti. Sonucu Allah'a bıraktı ama tedbiri elden bırakmadı.

2. Kütüb-ü Sitte'den: Deveni Bağla, Öyle Tevekkül Et

Peygamber Efendimiz (s.a.v) cesaretin zirvesindeydi ama hayatı boyunca hep tedbirli yaşadı. Hicret ederken bile "Allah nasılsa beni korur" deyip gündüz vakti yola çıkmadı; gece yola çıktı, ters yöne (Sevr Mağarası'na) gitti, izleri sildirdi.

Tirmizi'de geçen o meşhur hadisi hepimiz biliriz. Bir bedevi Peygamberimize (s.a.v) gelir ve der ki: *"Ey Allah'ın Resulü! Devemi bağlayıp da mı Allah'a tevekkül edeyim, yoksa bağlamadan mı?"* Efendimiz o muhteşem ölçüyü koyar:

"Önce deveni bağla, sonra tevekkül et!"

Yine Tirmizi'de geçen başka bir hadiste: *"Teenni (temkinli, düşünüp taşınarak hareket etmek) Allah'tan, acele ise şeytandır."* buyrulur. Heyecanla, aceleyle, sonunu düşünmeden atılan adımlar genellikle bizi pişmanlığa götürür.

3. Risale-i Nur: İhtiyat ve Hizmeti Korumak

Bediüzzaman Said Nursi, çok zor şartlarda, inancın yasaklanmaya çalışıldığı bir dönemde hizmet etmiştir. Talebelerine en çok tavsiye ettiği şeylerden biri "**ihtiyat**" yani tedbirdir. O, düşmanların tuzaklarına düşmemek için gençlerin hissiyatlarıyla değil, akıllarıyla hareket etmeleri gerektiğini söyler. Lem'alar'da şöyle der:

"Hizmet-i Kur'aniye'de bulunan kardeşlerim! Sizi hislerinize kapılıp dikkatsizliğe, ihtiyatsızlığa (tedbirsizliğe) sevk eden şeytanın tuzaklarına karşı uyanık olun. Sırr-ı inayette, (bize verilen nimetleri) muhafaza etmek için tam bir ihtiyatla hareket etmeye mecburuz."

Bediüzzaman şunu demek istiyor: Bizim elimizde inanç gibi, Kur'an gibi bir pırlanta var. Bu pırlantayı hırsızların ve eşkıyaların kol gezdiği bir sokakta avazımız çıktığı kadar bağıarak, gösteriş yaparak taşıyamayız. Hizmetin selameti için dikkatli olmalı, gereksiz yere dikkat çekip hakikate zarar verecek fevrikliklerden kaçınmalıyız.

4. Fethullah Gülen Hocaefendi: Temkin Bir Akıl Gözüdür

Hocaefendi'nin kitaplarında (Özellikle *Kalbin Zümrüt Tepeleri* serisinde) "Temkin", insanın manevi yolda ulaştığı yüksek bir olgunluk makamı olarak anlatılır. Temkinli insan, nerede duracağını, nerede konuşup nerede susacağını bilen insandır:

"Temkin; iradenin hakkını vermek, adımları atarken basılan yerin sağlamlığını kontrol etmek ve hislerin fırtınasına kapılmamaktır. İnsan, ne kadar samimi olursa olsun, içine girdiği denizin derinliğini, akıntısını ve köpek balıklarını hesaba katmadan yüzmeye kalkarsa boğulur. Hizmet ehli, iyi niyetli olmasının yanında, hamlelerini bir satranç ustası gibi birkaç hamle sonrasını düşünerek yapmalıdır."

Hocaefendi, enerjiyi boşa harcamamak ve etraftaki kötü niyetli insanlara fırsat vermemek için, duygusallıktan uzak, mantıklı ve esnek bir zihin yapısını tavsiye eder.

Sonuç: Gençler Olarak Bize Ne Düşüyor?

Bugün sizlerin önüne sosyal medya gibi, okul ortamı gibi çok büyük bir dünya var. Bir şeye kızdığınızda hemen bir tweet atmak, anlık öfkeyle köprüleri yıkmak, "ne olacaksa olsun" deyip kestirip atmak çok kolaydır. Bu, nefsin hoşuna gider.

Ama **Temkin**, "Dur!" der. "Bunu yazarsam inandığım değerlere zarar verir miyim? Bu sözüm kimi incitir? Bu hareketim benim veya sevdiğimlerin geleceğini nasıl etkiler?"

Kahramanlık, sadece korkusuzca ileri atılmak değildir; gerektiğinde bir adım geri çekilip en doğru zamanı bekleyebilmektir. Hayalleriniz büyük olsun, motorunuz güçlü olsun ama tedbir ve temkin frenini asla elden bırakmayın ki, bu uzun yolculuğu sağ salim tamamlayabilelim.

Ders İçin Kaynakça:

- **Kur'an-ı Kerim:** Yusuf Suresi, 67. Ayet.
- **Kütüb-ü Sitte Hadisleri:** Tirmizi, *Kıyamet*, 60 (Deveyi bağlama); Tirmizi, *Birr*, 66 (Temkin ve acelecilik).
- **Risale-i Nur:** Bediüzzaman Said Nursi, *Lem'alar* (Özellikle İhlas ve İktisat Risalelerindeki ihtiyat vurguları).
- **Fethullah Gülen Külliyyatı:** *Kalbin Zümrüt Tepeleri* (Temkin bölümü) ve *Ölçü veya Yoldaki Işıklar* (İrade ve mantık vurguları).

Bismillahirrahmanirrahim.

Elhamdülillahi Rabbil Âlemin, vesselâtü vesselâmü alâ Rasûlinâ Muhammedin ve alâ âlihî ve sahibihî ecmaîn.

Kıymetli gençler, değerli kardeşlerim; Bugün kıldığımız namazın ardından, sizlere asrımızda yaşanmış, sahabe ruhunun günümüzde nasıl capcanlı dimdik ayakta durduğunu gösteren muazzam bir fedakârlık tablosunu aktaracağım.

İslam davası, sadece zenginlerin büyük servetleriyle değil; cebinde parası olmayan ancak kalbi Allah sevgisiyle, himmeti dağlar kadar büyük olan samimi insanların omuzlarında yükselmiştir. İşte elindeki küçük seyyar arabasıyla lahmacun satarak destan yazan "Lahmacuncu Fethi Abi"nin o sarsıcı hikayesi:

İki Kulübeden Birini Davaya Adamak

Hizmetlerin, yurtların ve talebe evlerinin yeni yeni filizlenmeye başladığı o çileli yıllarda, sokak sokak gezerek el arabasında lahmacun satan, dünyalık hiçbir zenginliği olmayan mütevazı bir insan gelir Hocaefendi'nin yanına.

Büyük bir mahcubiyet ve samimiyet içinde şöyle der:

"Hocam, sizler talebelere yer arıyor, o gençleri barındırmak için çarpınıyorsunuz. Ben şu arabacığımınla lahmacun sata sata iki küçük kulübecik yaptım. Kabul buyursanız, bu iki kulübecikten bir tanesini, içinde talebeler kalsın diye sizlere vermek istiyorum. Bir tanesi bana yeter..."

Hocaefendi, Allah'ın rızası istikametinde sunulan bu samimi teklifi geri çevirmez. Belki de bu halis niyetin hürmetine Cenâb-ı Hak bizleri de affeder düşüncesiyle bu teklifi kabul eder.

Büyük Himmet: "Bu Arabayla Ben Bu İş Yaparım"

Fakat Allah'a gönül vermiş bu insanın fedakârlığı bununla sınırlı kalmaz. O küçük yardımla doymaz ruhu. Aradan altı yedi ay geçer, Fethi Abi tekrar gelir. Gözlerinin içi gülerek şöyle der:

"Hocam, evimin kapısının önünde bir bahçe var ya... Ben bu bahçeye bir yurt yapsam da 100 talebeyi barındırsam..."

Hocaefendi, sokaklarda küçük el arabasıyla lahmacun satan bu adamın yüzüne şaşkınlıkla bakar. Zira o dönemde hizmet edenler zaten kıt kanaat imkanlarla binlerce talebeye sahip çıkmaya çalışmakta, herkesin yükü boynunu aşmaktadır. "Bu işi nasıl yapacaksın?" diye sorar hayretle.

Lahmacuncu Fethi Abi'nin cevabı, tevekkülün ve imanın zirvesidir:

"Hocam, Allah'ın lütfuyla, ben bu arabayla bu işi yaparım!"

Ayakkabısı Delik Bir Yurt Binasi

O günden sonra inanılmaz bir süreç başlar. Fethi Abi, sokak sokak lahmacun satarak kazandığı paranın neredeyse tamamını her ay getirip hizmete teslim eder. Eğer o ay 50.000 lira kazanmışsa, "5 bini bana yeter hocam" diyerek 45.000 lirasını talebelere verir.

Aylarca kendi boğazından, kendi rızkından keserek o yurdu inşa etmeye başlar. Aradan sekiz dokuz ay geçer. O küçük el arabasıyla lahmacun satarak koskoca yurdu diker, boyasını yaptırır, camlarını taktırır. İşi bitirmenin, Allah yolunda bir eser bırakmanın tarifsiz huzuru içindedir.

Fakat asıl yürekleri yakan, insanı utandıran hadise yurdun bitiminden birkaç hafta evvel yaşanır. Fethi Abi, Hocaefendi'nin yanında kalan bir arkadaşın yanına usulca yaklaşır ve büyük bir mahcubiyetle şunu sorar:

"Kardeş... Acaba hocama söylesen, giyip de kullanmadığı, eski bir ayakkabısı var mı? Benim ayağımda giyecek ayakkabım kalmadı, ayakkabılarım delindi..."

Kıssadan Hisse: Gençler, Buradan Ne Anlıyoruz?

Kıymetli genç kardeşlerim, Bu hikaye bir masal değil, bu topraklarda yaşanmış bir sahabe tablosudur. Koskoca bir yurdu inşa edecek kadar para kazanıp, o paranın tamamını gençlerin eğitimine harcayan; ama kendi ayağına giyecek yırtık olmayan bir ayakkabısı dahi bulunmayan bir ruh yüceliğidir.

Sizler bu çağın gençleri olarak şunu asla unutmayın:

- 1. Zenginlik cepte değil, kalptedir:** İnsan bir şeyler verebilmek için milyoner olmayı beklememeli. Kimi zaman bir el arabası, dünyaları inşa edecek bir berekete dönüşebilir.
- 2. Sahabe devri kapanmamıştır:** "Malını ve canını feda etme" ruhu, Hz. Ebubekirlerin (r.a.) teslimiyeti bugün de yaşamaktadır. Yeter ki insan, kalbini o samimiyete ayarlasın.
- 3. Gerçek adanmışlık, kendinden vazgeçmektir:** Başkaları okusun, başkaları inancını yaşasın diye kendi ayakkabısının deliğini dert etmeyen bu büyük insanların attığı temeller üzerinde duruyoruz.

Kapanış Duası:

"Ya Rabbi! Bizlere de Fethi abilerimizin kalbindeki o samimiyeti, o hesapsız adanmışlığı nasip eyle. Cebimizdekini değil, kalbimizi senin rızana göre şekillendirmeyi bizlere lütfet. Bizleri, bu güzel insanların mirasına sahip çıkacak şuurda, ihlaslı gençlerden eylesin. Lillâhi Teâle'l-Fâtîha."

Uğruna Ölmeye Değer Bir Şeyin Yoksa, Gerçekten Yaşıyor musun?

Gençler, hepimiz hayatta bir şeylere zamanımızı, enerjimizi ve sevgimizi adıyoruz. Kimimiz tuttuğu takıma, kimimiz hayalini kurduğu üniversiteye, kimimiz bir bilgisayar oyununa saatlerini, günlerini veriyor. İnsan fıtratı (doğası) böyledir; sevdiği şeye kendini adar. Peki, şu kısacık hayatımızı uğruna adamaya değecek en büyük hedef nedir? Sadece kendimiz için yaşamak, iyi bir iş bulup, para kazanıp sonra da bu dünyadan sessizce göçüp gitmek mi? Yoksa bizden sonrakilere ışık olacak, insanlığın ve inancımızın kaderini değiştirecek bir davanın parçası olmak mı? İşte bizim inanç dünyamızda, "Ben değil, biz" diyebilmenin, kendi dünyevi arzularını bir kenara bırakıp tüm varlığını Allah'ın rızasına ve insanlığın kurtuluşuna feda etmenin adına "**Hasbılık ve Adanmışlık**" diyoruz. Bakın, bu muazzam fedakârlık ufku kaynaklarımızda nasıl yankılanıyor:

1. Kur'an-ı Kerim: Hayatın ve Ölümün Sahibi

Kur'an-ı Kerim, gerçek bir müminin hayat felsefesini tek bir ayette o kadar net özetler ki, bu ayeti okuduğunuzda pusulanız bir daha asla şaşmaz. En'âm Suresi 162. Ayette Rabbimiz Peygamberimize (s.a.v) şöyle demesini emreder:

"De ki: Şüphesiz benim namazım, ibadetlerim, hayatım ve ölümüm âlemlerin Rabbi olan Allah içindir."

Bir genç bu ayeti hayatına rehber edindiğinde artık onun için "boş zaman" yoktur. Okula giderken, mesleğini yaparken, hatta dinlenirken bile niyeti Allah içindir. "Ben iyi bir doktor, iyi bir mühendis, iyi bir öğretmen olacağım ki; inandığım değerleri insanlara en güzel şekilde temsil edeyim" der. Hayatını Allah'a adayanın, dünyası da ahireti de kurtulur.

2. Sünnet ve Siyerden: Mus'ab bin Umeyr Olmak

Kütüb-ü Sitte'nin en başında (Buhari ve Müslim'de) yer alan o meşhur hadisi hepimiz biliriz:

"Ameller niyetlere göredir. Kimin hicreti (amacı) Allah ve Resulü içinse, onun hicreti Allah ve Resulünedir..."

Bu niyetin ve adanmışlığın gençlikteki en zirve örneği **Mus'ab bin Umeyr**'dir. Mekke'nin en zengin, en yakışıklı, en popüler genciydi. En pahalı kıyafetleri o giyer, en güzel kokuları o sürerdi. Ama İslam'la tanışınca tüm o lüksü, serveti ve şöhreti elinin tersiyle itti. Ailesi onu reddetti. O ise "Hasbi" davrandı; yani Allah'tan başka kimseden bir karşılık beklemedi. Medine'ye ilk öğretmen olarak gitti, koskoca bir şehrin Müslüman olmasına vesile oldu. Uhud'da şehit düştüğünde, üzerine örtecek kefen bile bulamadılar, ayaklarını otlarla kapattılar. Ama o, tüm dünyalıkları terk ederek ebedi bir kahraman oldu. Adanmışlık, Mus'ab gibi olabilmektir.

3. Risale-i Nur: "Milletimin İmanını Selamette Görürsem..."

Bediüzzaman Said Nursi, adanmışlığın yakın tarihimizdeki en çarpıcı örneğidir. Ömrü hapisanelerde, sürgünlerde geçmiş, zehirlenmiş ama bir gün bile şikayet etmemiştir. Kendi rahatını, ailesini, dünyevi makamları tamamen elinin tersiyle itmiştir. Tarihçe-i Hayat'ta yer alan şu sözleri, adanmışlığın adeta destanıdır:

"Bana, 'Sen şuna buna niçin sataştın?' diyorlar. Farkında değilim. Karşımda müthiş bir yangın var. Alevleri göklere yükseliyor. İçinde evlâdım yanıyor, imanım tutuşmuş yanıyor. O yangını söndürmeye, imanımı kurtarmaya koşuyorum... Gözümde ne cennet sevdası var, ne cehennem korkusu... Milletimin imanını selâmette görürsem, cehennemin alevleri içinde yanmaya razıyım. Çünkü vücudum yanarken, gönlüm gül gülistan olur."

İşte hasbîlik budur! Kendi cennetini bile düşünmeyip, başkalarının imanını kurtarmak için kendi rahatından tamamen vazgeçmektir.

4. Fethullah Gülen Hocaefendi: Yaşatma İdealiyle Yaşamak

Hocaefendi'nin külliyatında bu konu "**Adanmış Ruhlar**" ve "**Yaşatma İdeali**" kavramlarıyla işlenir. O, bu asrın gençlerinden, tıpkı sahabe gibi bir fedakârlık bekler. İnsanlığın bu kadar buhran içinde olduğu bir dönemde, sadece kendini kurtarmayı düşünmenin bencillik olduğunu ifade eder:

"Adanmış ruh; kendisi için yaşamayı unutan, başkalarının dünyevi ve uhrevi (ahirete ait) mutluluğu için yaşama zevklerinden feda edebilen insandır. Onlar, mum gibi kendi içten içe erirken etraflarına ışık saçarlar. 'Benim evim, benim arabam, benim kariyerim' demek yerine, 'Benim insanım, benim inancım, benim davam' diyerek tüm enerjisini bu yolda harcarlar."

Hocaefendi, gerçek hasbîliğin hiçbir beklentiye girmeden (alkış, makam, takdir beklemeden) sadece vermek, hep vermek olduğunu anlatır.

Sonuç: Bir Genç Olarak Kendimizi Nasıl Adayacağız?

Peki bizden istenen nedir? Okulu bırakıp çöllere düşmek mi? Hayır!

Bizden istenen; kalbimizi ve niyetimizi Allah'a adamaktır. Sizler yarın birer meslek sahibi olacaksınız. Adanmış bir genç der ki: "Ben diplomamı şahsi zenginliğim için değil, insanlığa hizmet etmek için alıyorum."

Bencilce sadece kendi rahatını, giyeceği markayı, gideceği tatili düşünen bir nesil değil; dert sahibi olan, insanlığın acısını yüreğinde hisseden ve karanlığa bir mum yakmak için uykusundan, vaktinden, rahatından fedakârlık eden gençler olmalıyız. Çünkü inandığı bir dava uğruna yorulmayanlar, dünyanın boş ve anlamsız işleri peşinde tükenmeye mahkumdurlar. Rabbim hepimizi, ömrünü en güzel gayelere adayan hasbî ruhlardan eylesin!

Ders İçin Kaynakça:

- **Kur'an-ı Kerim:** En'âm Suresi, 162. Ayet.
- **Hadis ve Siyer:** Sahih-i Buhari, *Bed'ü'l-Vahy*, 1 (Niyet hadisi); Mus'ab bin Umeyr'in hayatı (İbn Hişam, *es-Sîretü'n-Nebeviyye*).
- **Risale-i Nur:** Bediüzzaman Said Nursi, *Tarihçe-i Hayat* (Isparta Hayatı bölümündeki Eşref Edip mülakatı).
- **Fethullah Gülen Külliyatı:** *Adanmışlık Ruhu, Yaşatma İdeali, Ruhumuzun Heykelini Dikerken* (Özellikle mefkure muhacirleri ve adanmış ruhlar üzerine bölümler).

Bismillahirrahmanirrahim.

Elhamdülillahi Rabbil Âlemin, vesselâtü vesselâmü alâ Rasûlinâ Muhammedin ve alâ âlihî ve sahibihî ecmaîn.

Bugünkü dersimizde, İslam davasının yalnızca camilerin dört duvarı arasına sıkıştırılmayacağını, tebliğ vazifesinin insanın olduğu her yere taşınması gerektiğini anlatan, ibretlik bir hatırayı sizinle paylaşacağım.

Bu hatıra, Yusuf Pekmezci abimizin dilinden, İzmir'de Hocaefendi ile beraber yürüttükleri "kahvehane sohbetlerinin" nasıl başladığını ve bir kahveci ile yaşanan o ilginç pazarlığı anlatmaktadır.

"Biz İnsanların Ayağına Gideceğiz"

Yusuf Abi, bir gün Hocaefendi'ye İzmir'deki camilerin durumundan bahseder. Gençlerin camiye gelmediğini, hep dışarılarda olduklarını söyler. Hocaefendi bunun üzerine, tebliğ anlayışını değiştirecek şu çığır açıcı sözleri söyler:

"Kardeşim, gençler nereye gidiyor? Elbette kahveye ve sinemaya gidiyor. Durum böyleyse biz de o kahvelere gideceğiz ve oradaki insanlarımıza bir şeyler anlatacağız. Camide oturup 'Gelsinler de bizden sorsunlar' deme hakkımız yok. Biz insanların ayağına kadar gideceğiz! Bu, Allah'ın yarattığı ilk insan Hz. Adem'den (a.s.) beri bütün peygamberlerin yoludur. Onlar hakikati anlatmak için hep insanların ayağına gitmişlerdir."

Yusuf Abi bu duruma çok şaşırır ve biraz da yadırgar: "Hocam, kahvelerde sigara içerler, oyun oynarlar, gürültü olur. Sonra millet yadırgamaz mı, hocanın kahvede ne işi var demezler mi?"

Hocaefendi'nin cevabı, insana ve tebliğe verilen değerın manifestosu gibidir:

"Milletin 'Hocanın kahvede ne işi var' demesini dert ediyorsunuz da, Allah'ın 'Benim kullarıma neden gidip anlatmadınız' demesinden çekinmiyor musunuz? Peygamberler gitmişler, hakarete uğramışlar ama gitmekten hiç vazgeçmemişler. Biz de gidelim, o insanları dışlamayalım. Allah'ın yarattığı kullara üstünlüğümüz yok. Belki o insanların bizim anlatacağımız bir kelimeye ihtiyaçları vardır."

Kahveciyle İlginç Bir Pazarlık

Bunun üzerine Yusuf Abi, İzmir Buca'da yol kenarındaki bir kahvehaneye gider ve kahveciyle şu tarihi pazarlığa girişir: "Kardeşim, akşamları kaç tane çay satıyorsunuz?" Kahveci şaşkınlıkla, "Ne yapacaksın, seni ne ilgilendirir!" der. Yusuf Abi ısrar edince kahveci, "300 tane" der. Yusuf Abi, "O zaman 300 çayın parasını biz verelim, akşam burada çaylar bizden olsun ama bir şartımız var; buraya bir zat gelecek ve 45 dakika konuşma yapacak. O esnada oyunlar dursun, dinlensin."

Adam cevap vermeyince Yusuf Abi fiyatı artırır: "600 çay olsun... Yok mu, 900 çay parası olsun!" Bunun üzerine kahveci dayanamaz:

"Kardeşim, ihaleye girmiş gibi ne artırıp duruyorsun? Adam bir çay içiyor sabaha kadar bedava konuşuyor, niye bu kadar para veriyorsun ki? Gelip konuşsun, ne anlatacaksa anlatsın!"

Yusuf Abi sadece bir şartla; konuşma esnasında oyunların durdurulmasını rica eder ve kahveciyle el sıkışır.

Kahvehanede İlk Sohbet ve Manevi Heyecan

Yusuf Abi dönüp durumu Hocaefendi'ye müjdeleyince, Hocaefendi'nin yüzündeki o samimi heyecan ve sevinç görülmeye değerdir. Akşam olunca yola çıkarlar. İzmir'in sokaklarından yürüyerek Buca'daki o kahveye varırlar. Kahveci oyunları durdurur.

Hocaefendi orada, sigara dumanları arasında oturan, belki de hayatında hiç camiye gitmemiş o insanların gözlerinin içine bakarak hakikatleri, Allah'ı ve Peygamber'i (s.a.s.) anlatır. Bütün kahve sessizliğe bürünür, büyük bir sükûnetle dinlerler. Konuşma bittiğinde kimseden tepki veya dışlama gelmez, aksine oradaki insanlar: *"Bu kişi kim? Başka yerde de konuşuyor mu? Hangi camide oluyor, biz de gelelim"* diyerek büyük bir ilgi gösterirler.

İşte İzmir'de, mahalle aralarındaki o dumanlı kahvehaneler, böyle samimi adımlarla birer tebliğ merkezine dönüşür. Kimseyi dışlamadan, kimseyi yargılamadan, sadece Allah'ın kulu olduğu için o insanların ayağına gidilerek gönüller fethedilir.

Kıssadan Hisse

Kıymetli kardeşlerim, Bu hatıradan çıkaracağımız en büyük ders şudur: Gerçek hizmet ve tebliğ, insanların size gelmesini beklemek değil, sizin onların yürüdüğü yollara, oturdukları mekanlara şefkatle ve tevazuyla gidebilmenizdir.

"Ben hocayım, ben dindarım" diyerek köşeye çekilip insanları eleştirmek kolaydır. Zor olan, o insanların arasına karışıp onlara bir hakikati sevdirebilmektir. Zira bir insanın hidayetine vesile olmak, dünyadaki bütün servetlerden daha hayırlıdır.

Kapanış Duası:

"Ya Rabbi! Bizlere, insanları dışlamadan, hor görmeden şefkatle kucaklayabilme ahlakını nasip eyle. Bizleri senin yolunda yorulmaktan, anlatmaktan geri durmayan ihlaslı kullarından eyle. Lillâhi Teâlâ'l-Fâtîha."

Kalite ve Karakterin Zirvesi: İtkan ve Temsil

Gençler, bugün dünyada en çok neyin eksikliğini çekiyoruz biliyor musunuz? Güzel sözlerin değil. Herkesin cebindeki telefonda milyonlarca güzel söz, yüzlerce nasihat videosu var. Sosyal medyada herkes en iyi ahlak hocası, herkes dünyayı kurtarıyor. Fakat sokağa çıktığımızda, iş hayatına, okula veya kendi iç dünyamıza baktığımızda büyük bir boşluk hissediyoruz. Neden?

Çünkü söz çok ama icraat yok. Vitrin güzel ama içeride kalite yok.

İşte İslam ahlakının bu ikiyüzlülüğe ve yüzeyselliğe karşı en büyük ilacı iki sihirli kelimedede gizlidir: **İtkan ve Temsil**.

İtkan, yaptığın işi en mükemmel, en kaliteli şekilde yapmaktır. **Temsil** ise inandığın doğruları başkalarına anlatmadan önce kendi hayatında yaşamaktır. Gelin inancımızın bu kalite ve karakter manifestosuna kaynaklarımızdan bakalım:

1. Kur'an-ı Kerim: "Neden Yapmadığınız Şeyi Söylüyorsunuz?"

Kur'an-ı Kerim, inancını sadece dilinde taşıyıp hayatına yansıtmayanları çok sert bir dille uyarır. Saf Suresi 2. ve 3. ayetler, "Temsil" makamının önemini adeta beynimize kazır:

*"Ey iman edenler! Yapmayacağınız şeyleri niçin söylüyorsunuz?
Yapmayacağınız şeyleri söylemeniz, Allah katında büyük bir nefretle karşılanır."*

Allah bizden laf kalabalığı değil, eylem bekliyor. Namazın önemini arkadaşına anlatman güzeldir, ama senin namaz vakti geldiğinde her şeyi bırakıp seccadeye gitmen (yani onu halinle temsil etmen) binlerce sözden daha etkilidir.

2. Kütüb-ü Sitte'den: Allah'ın Sevdiği "Kaliteli" İnsan (İtkan)

Bizler ibadetleri yaparken hassas davranıyoruz ama dünyevi bir iş yaparken, ders çalışırken veya mesleğimizi icra ederken baştan savma (yarım yamalak) iş yapabiliyoruz. Oysa Peygamber Efendimiz (s.a.v) Hz. Aişe'den rivayet edilen bir hadiste (Beyhakî) Müslümanın kalite standardını (İtkan'ı) şöyle belirler:

"Allah, sizden birinizin bir iş yaptığı zaman, onu en mükemmel ve en sağlam şekilde (itkan ile) yapmasını sever."

Bir Müslüman genç öğrenciyse okulun en iyisi olmalıdır. Mühendis ise yaptığı binayı en sağlam şekilde yapmalıdır. Yazılımcıysa kodunu eksiksiz yazmalıdır. "Aman canım, bu kadarı yeter" diyerek işi baştan savmak, İslam'ın "İtkan" (Mükemmellik) ahlakına uymaz. Müslümanın markası, kalitesidir!

3. Risale-i Nur: "Hal Dili, Söz Dilinden Kuvvetlidir"

Bediüzzaman Said Nursi, İslam'ın dünyada hak ettiği yerde olmamasının en büyük sebebinin "Müslümanların İslam'ı doğru temsil edememesi" olduğunu söyler. Hutbe-i Şamiye adlı eserinde şu muazzam ve sarsıcı tespiti yapar:

"Eğer biz ahlâk-ı İslâmiyenin ve hakaik-i imaniyenin kemâlâtını (güzelliklerini) ef'âlimizle (davranışlarımızla) izhar etsek (göstersek), sair dinlerin tâbileri (diğer inançlara mensup insanlar), elbette cemaatlerle İslâmiyete girecekler; belki küre-i arzın bazı kıtaları ve devletleri de İslâmiyete dehalet edecekler."

Bediüzzaman'ın formülü çok nettir: Sen dinini anlatmak için yorulma, dinini o kadar güzel ve kaliteli yaşa ki, seni görenler "Bu dinin mensubu bu kadar dürüst, bu kadar çalışkan, bu kadar ahlaklıysa, bu din haklı" desinler. Senin duruşun (hal dilin), sözünden daha yüksek sesle konuşsun.

4. Fethullah Gülen Hocaefendi: Temsil Tebliğden Önde Gelir

Hocaefendi'nin hayatı ve eserleri boyunca en çok üzerinde durduğu kavramların başında "Temsil" gelir. O, sadece konuşarak insanları bir yere taşımanın mümkün olmadığını; günümüz insanının sözlere değil, gözünün gördüğü canlı örneklerle ihtiyacı olduğunu vurgular. İrşad Ekseni'nde bunu şöyle ifade eder:

"Tebliğ (sözle anlatmak) gümüştür, temsil (yaşayarak göstermek) altındır. Bugünün insanı, kendisine bir şeyler anlatan hatiplerden ziyade; doğruluğun, dürüstlüğün ve vefanın canlı heykeli olmuş 'Örnek İnsanlara' muhtaçtır. Siz, inandığınız hakikatlerin canlı birer temsilcisi olmazsanız, anlattıklarınız muhatabın kalbinde yankı bulmaz."

Ayrıca Hocaefendi "İtikan" konusunda da, inanan bir insanın yaptığı her işe estetik ve ruh katması gerektiğini, Müslümanın ürettiği her eserin (sanat, bilim, hizmet) başkalarında hayranlık uyandıracak derinlikte olması gerektiğini söyler.

Sonuç: Sosyal Medyada Değil, Gerçek Hayatta "Influencer" Olmak

Gençler, herkes bugün internette birer "influencer" (etkileyici) olmak, kitleleri peşinden sürüklemek istiyor. Ancak en kalıcı etki, sahte filtrelerle değil, karakterinle bıraktığın etkidir.

İtikan: Masana oturup ders çalışırken, bunu Allah'ın seni izlediği bilinciyle, elinden gelenin en iyisini yaparak (itikanla) çalışmaktır. **Temsil:** Arkadaş ortamında yalan söylenirken, gıybet edilirken senin o ortama uymayıp dik ve ahlaklı duruşundur.

Unutmayın; insanlar sizin ne anlattığınıza değil, nasıl yaşadığınıza bakarlar. İşini mükemmel yapan (İtikan) ve inancını ahlakıyla gösteren (Temsil) bir genç, yürüyen bir Kur'an ayeti gibidir. Karanlıkta yolu bulmak için bağırıp çağırmaya gerek yoktur; ışık saçmanız yeterlidir.

Ders İçin Kaynakça:

- **Kur'an-ı Kerim:** Saf Suresi, 2-3. Ayetler.
- **Hadis-i Şerif:** Beyhakî, *Şuabü'l-İmân*, 4/334; Taberânî, *el-Mu'cemü'l-Evsat*, 1/275. (İşin mükemmel yapılması üzerine).
- **Risale-i Nur:** Bediüzzaman Said Nursi, *Hutbe-i Şamiye*, Birinci Kelime. (İslam ahlakının fiilen gösterilmesi).
- **Fethullah Gülen Külliyyatı:** *İrşad Ekseni* (Temsilin tebliğ e rüçhaniyeti/üstünlüğü) ve *Ruhumuzun Heykelini Dikerken* (Örnek insan ve estetik derinlik vurguları).

Frekansı Yakalamak: Doğru Sözü Doğru Zamanda Söyleme Sanatı

"KÖTÜ ÜSLUP, HAKİKATİN KATİLİDİR."

Gençler, elinizde dünyanın en pahalı, en kaliteli kablosuz kulaklığı olduğunu düşünün. Müzik kalitesi mükemmel. Ancak telefonunuzla Bluetooth eşleşmesini (frekans) doğru yapamazsanız, o kulaklıktan tek bir nota bile duyamazsınız.

İnsanlar arası iletişim de böyledir. Sizin elinizde, kalbinizde inancımız gibi, evrensel doğrular gibi muazzam bir "kalite" var. Ama karşınızdaki insanın frekansını tutturamazsanız, onun idrak seviyesini (anlayış kapasitesini) ve içinde bulunduğunuz zamanın şartlarını okuyamazsanız; anlattığınız hiçbir şey karşı tarafa ulaşmaz. Sadece gürültü yapmış olursunuz.

İslam ahlakında buna **"Muhatabı ve Konjonktürü Okumak"** diyoruz. Yani karşımızdakinin kim olduğunu bilmek ve zamanın ruhuna göre hareket etmek. Bakalım inanç kaynaklarımız bize bu "iletişim uzmanlığını" nasıl öğretiyor:

1. Kur'an-ı Kerim: Firavun'a Karşı Bile "Yumuşak Söz"

Bir insana zorla bir şey kabul ettiremezsiniz. İnsan fıtratı, dayatmaya karşı her zaman antipati duyar ve savunmaya geçer. Kur'an-ı Kerim, yeryüzünün gelmiş geçmiş en büyük zalimi olan Firavun'a karşı bile nasıl bir iletişim dili kullanılması gerektiğini Tâhâ Suresi (43-44. Ayetler) ile Hz. Musa ve Hz. Harun üzerinden bize gösterir:

"Firavun'a gidin; çünkü o gerçekten azdı. Ona yumuşak söz (kavl en leyyinâ) söyleyin. Belki o, aklını başına alır veya korkar."

Düşünün! Karşıda "Ben sizin ilahınızım" diyen bir kibir abidesi var. Ama Allah, peygamberlerine "Gidin ona bağırıp çağırın, masaya yumruğunuzu vurun" demiyor. Neden? Çünkü sertlik ve öfke her zaman antipati doğurur, kapıları kapatır. Hakikatin amacı düşman kazanmak değil, kalplere giden o ince yolu bulabilmektir.

2. Kütüb-ü Sitte'den: Müjdeleyin, Nefret Ettirmeyin

Bazen kendi heyecanımıza yenik düşüp, doğruları karşı tarafın zihnine bir balyoz gibi indirmeye çalışıyoruz. Oysa muhatabın kapasitesini aşan her bilgi, onda bir "hata" (error) ve reddetme duygusu oluşturur. Buhari ve Müslim'de geçen, Peygamber Efendimiz'in (s.a.v) eğitim metodunu özetleyen o muazzam hadis-i şerifi hatırlayalım:

"Kolaylaştırın, zorlaştırmayın; müjdeleyin, nefret ettirmeyin (antipati oluşturmeyin)!"

Yine Hz. Ali'den nakledilen çok önemli bir iletişim kuralı vardır: *"İnsanlara anlayacakları, akıllarının alabileceği seviyeye göre konuşun."* Siz bir ilkokul öğrencisine üniversite düzeyinde fizik anlatırsanız, o çocuk fizikten nefret eder. Yeni tanıştığınız veya inancımıza

mesafeli olan birine, onu zorlayacak, zamanın ruhuna uymayan ağır meseleleri birden yüklerseniz, kaş yapayım derken göz çıkarır, onu değerlerimizden uzaklaştırırsınız.

3. Risale-i Nur: "Her Doğruyu Söylemek Doğru Değildir"

Bediüzzaman Said Nursi, doğruyu söylemenin sadece bir "doğruluk" meselesi değil, aynı zamanda bir "bilgelik ve zamanlama" meselesi olduğunu çok vurucu bir cümleyle özetler. Mektubat eserinde hepimizin kulağına küpe olması gereken şu altın kuralı koyar:

"Her söylediğin hak (doğru) olmalı. Fakat her hakkı (doğruyu) söylemeye senin hakkın yoktur. Her dediğin doğru olmalı; fakat her doğruyu her yerde ve her zaman söylemek doğru değildir."

İşte "Konjonktürü (zamanın şartlarını) okumak" tam olarak budur! Söylediğiniz şey yüzde yüz doğru olabilir. Ama ortam gerginse, o kişi o an o doğruyu duymaya hazır değilse, veya söylediğiniz o doğru söz, inancımıza karşı daha büyük bir saldırıya bahane edilecekse susmasını bileceksiniz. İslam edebiyatında buna "Belâgat" denir; yani sözü yerinde, zamanında ve duruma uygun söylemek.

4. Fethullah Gülen Hocaefendi: Üslup Muhtevanın Önüne Geçer

Hocaefendi, hizmet felsefesinde bu konuyu "üslup" (tarz, yöntem) kelimesiyle merkeze alır. Haklı olmanın, kaba saba davranma hakkı vermediğini belirtir. Bebeklere sindiremeyecekleri katı gıdaların verilmesinin onları boğacağı örneğini vererek, insanlara da hazmedemeyecekleri hakikatlerin birden yüklenmemesi gerektiğini söyler:

"Bazen üslup (sunuş tarzı), muhtevanın (içeriğin) önüne geçer. En güzel bir hakikati, kaba saba bir üslupla, muhatabın durumunu ve zamanın şartlarını hesaba katmadan sunarsanız; insanlar o hakikate değil, sizin o itici üslubunuza düşman olurlar. Hakikati kendi beceriksizliğimizle çirkinleştirmeye hakkımız yoktur."

Bizim görevimiz, hakikati bir "şifa şerbeti" gibi sunmaktır. Şerbeti hastanın suratına fırlatıp atmak bizim işimiz değildir.

Sonuç: Ne Zaman Konuşup, Ne Zaman Susacağız?

Peki gençler, bütün bunlardan kendi hayatımıza nasıl bir ders çıkaracağız?

Okulda, sosyal medyada veya arkadaş ortamında dini değerlerimizle ilgili bir tartışma açıldığında hemen parlamayacağız. Önce muhatabımızı okuyacağız: "Bu kişi bunu gerçekten öğrenmek için mi soruyor, yoksa tartışıp beni köşeye sıkıştırmak için mi?" Eğer amacı kavga etmekse, ona dünyaları anlatsanız duymaz, antipatisi daha da büyür. Orada susmak, zamanın ruhunu okumaktır.

Eğer gerçekten dertliyse ve anlamak istiyorsa; onu yargılamadan, "Sen zaten böylesin" diyerek itmeden, damarına basmadan, güler yüzle ve en güzel ambalajla doğruları sunacağız. Unutmayın; dünyadaki en lezzetli ve sağlıklı yemeği bile çöp kovasına koyup

servis ederseniz kimse yemez. Doğrularımız bizim yemeğimiz, üslubumuz ve zamanlamamız ise o yemeği sunduğumuz altın tepsidir.

Ders İçin Kaynakça:

- **Kur'an-ı Kerim:** Tâhâ Suresi, 43-44. Ayetler.
- **Hadis-i Şerifler:** Buhari, *İlm* 11, *Edeb* 80; Müslim, *Cihad* 6. ("Kolaylaştırın..." hadisi).
- **Risale-i Nur:** Bediüzzaman Said Nursi, *Yirmi İkinci Mektup* ve *Hutbe-i Şamiye*. (Doğruyu söyleme kriterleri).
- **Fethullah Gülen Külliyyatı:** *Ölçü veya Yoldaki Işıklar*, *İrşad Ekseni* (Üslup esastır, nabza göre şerbet vermek konuları).

Zamanı Öldürenler Değil, Zamanı Diriltenler: İrade Terbiyesi

Gençler, şu cümleyi kendimize veya arkadaşlarımıza günde kaç kez kuruyoruz: *"Beş dakika daha bakıp bırakacağım..."*

O beş dakika yirmi dakikaya, yirmi dakika iki saate çıkıyor. Ekranda sürekli bir şeyleri kaydırıyoruz. Komik bir video, bir oyun, bir mesaj daha derken saatler eriyip gidiyor. Biz "zaman öldürüyoruz" zannediyoruz ama aslında ölen zaman değil; bizim gençliğimiz, hayallerimiz ve ahiretimiz.

Bugün dünyayı değiştirmekten, büyük hedeflerden bahsediyoruz ama yatağımızı toplamaya bile üşeniyoruz. Telefonu yan odaya bırakıp yarım saat dersin veya kitabın başına oturamıyoruz. İşte tam bu noktada, İslam ahlakının o çelikten kılıcını kuşanmamız gerekiyor: **İrade.**

İrade sadece "günah işlememek" değildir; irade, canımız hiç istemese bile yapılması gereken o doğru işi sonuna kadar götürebilme gücüdür. Nefse "Dur!" diyebilme sanatıdır. Gelin, bu irade kavgasına ve zaman şuuruna inanç kaynaklarımızdan beraber bakalım.

1. Kur'an-ı Kerim: Eriyen Sermaye ve Asr'a Yemin

Allah Teâlâ, Kur'an-ı Kerim'de pek çok şeye yemin eder ama zaman kavramına ettiği yemin çok sarsıcıdır. Hepimizin ezbere bildiği Asr Suresi, bize aslında en büyük alarmı verir:

"Asra (zamana) yemin olsun ki, insan mutlaka ziyandadır (ziyandadır/kayıptadır). Ancak iman edenler, salih amel (iyi işler) işleyenler, birbirlerine hakkı ve sabrı tavsiye edenler müstesna."

Eskiden pazarda buz satan bir adam varmış. Güneş tepeye çıkıp da buzlar erimeye başladığında şöyle bağırmış: *"Sermayesi eriyip tükenen şu adama acıyın!"* İşte bu sureyi tefsir eden âlimler derler ki; insanın ömrü de güneşin altındaki buz gibidir, her saniye erir. Sermayemiz zamandır. Eğer o zamanı ibadetle, çalışmakla, kendimizi geliştirmekle (salih amel) dondurmazsak, sular seller gibi akıp gidecek ve biz iflas edeceğiz.

2. Kütüb-ü Sitte'den: Algoritmaların Çaldığı İki Büyük Nimet

Peygamber Efendimiz (s.a.v) bundan 1400 yıl önce, bugün bizim sosyal medyada veya oyun başında kaybettiğimiz hazineye şu meşhur hadisiyle dikkat çeker (Buhârî, *Rikâk*, 1):

"İki nimet vardır ki, insanların çoğu bunların kıymetini bilmekte aldanmıştır (zarar etmiştir): Sıhhat (sağlık) ve boş vakit."

Bir gencin en büyük gücü nedir? Gözü görüyor, bedeni sağlam ve önünde uzun bir vakit var. Şeytan ve bugünün dijital algoritmaları, sizden paranızı çalmak istemiyor; onlar sizin "sıhhatinizi ve vaktinizi" çalmak istiyor. Sizi uykusuz, hareketsiz, hedefsiz ve iradesiz bırakmak istiyorlar. Efendimiz'in bu uyarısı, aslında "Vaktinize sahip çıkın, iradenizi teslim etmeyin" çağrısıdır.

3. Risale-i Nur: 24 Altın Para ve Akıllı Ticaret

Bediüzzaman Said Nursi, Yirmi Birinci Söz'de zamanı ve iradeyi çok anlaşılır bir metaforla (benzetmeyle) gençlerin aklına kazır. Der ki:

"Cenab-ı Hak, her yirmi dört saatte, yirmi dört altın değerinde bir ömür sermayesini bize veriyor... Acaba, o yirmi dört altından yirmi üçünü şu kısacık dünya hayatına harcayan ve o tek altını, sonsuz bir ebedi hayatı kazanmak için (beş vakit namaza) harcamayan bir insan ne kadar zarar eder, ne kadar akılsızlık etmiş olur?"

İşte irade terbiyesi budur. Sana verilen 24 altının saatlerini; Reels kaydırarak, boş muhabbetlerle veya tembellikle harcamak yerine, "Ben bu saati ders çalışmaya, bu saati namazıma, bu saati kitap okumaya ayıracağım" diyebilmektir. Bediüzzaman, tembelliğin inanan bir gence yakışmadığını, sermayeyi doğru yere yatırmak gerektiğini söyler.

4. Fethullah Gülen Hocaefendi: İradenin Kavgası

Hocaefendi, gençlere seslenirken en çok "irade" kavramı üzerinde durur. Hatta eserlerinden birinin adı doğrudan *İradenin Kavgası*'dir. O, büyük davaların ancak kendi nefsinin yenebilen, kendi içindeki tembellik duygusunu mağlup edebilen "irade kahramanları" ile omuzlanabileceğini söyler. *Ölçü veya Yoldaki Işıklar* kitabında şu muazzam tespiti yapar:

"İrade, insanın içindeki o dizginlenemez arzulara 'Hayır!' diyebilme gücüdür. Kendi yatağını toplamaktan aciz, sabah uykusunu bölüp kalkamayan, zihnini fuzuli (boş) şeylerden arındıramayan bir insanın dünyayı değiştirmesi hayaldir. Zamanı öldürenler, aslında kendi ruhlarını intihara sürükleyenlerdir. Hakiki mümin, zamanın mahkûmu değil, hâkimidir; o, zamanı öldürmez, salih amelleriyle zamanı diriltir."

Hocaefendi'nin bize gösterdiği hedef şudur: Büyük adam olmak istiyorsan, önce küçük alışkanlıklarını fethedeceksin. Gelen bir bildirim sesine (mesaj sesine) yenilip dersin başından kalkan bir iradeyle, büyük hedeflere varılamaz.

Sonuç: Hayatımızın Direksiyonuna Geçme Vakti

Gençler, şu an hayatınızın en kıymetli anlarındasınız. Zaman, bir nehir gibi akıyor. Ya kendinizi o nehrin akıntısına bırakıp sürüklenen bir kütük olacaksınız, ya da iradenizi bir kürek gibi kullanıp o nehri hedefinize doğru aşan bir kaptan!

Kendinize bir söz verin. Bugünden itibaren zamanı "öldürmeyeceğiz", onu "dirilteceğiz". Nasıl mı? Telefonu sessize alıp diğer odaya koyarak ders çalışacağız. Sabahları alarm çaldığında beş dakika daha uyumak için ertelemeyeceğiz, irademizle o yorgunluğu yeneceğiz. Çünkü yatağını toplamayı ve telefonunu kapatmayı başaran bir genç, dünyayı da değiştirmeye aday bir gençtir.

Rabbim hepimize, Asr'ın o eriyen sermayesini en güzel şekilde değerlendiren, çelik gibi bir irade nasip etsin!

Kaynakça:

- **Kur'an-ı Kerim:** Asr Suresi, 1-3. Ayetler (Zamanın bir sermaye olduğu ve insanın ziyarı).
- **Kütüb-ü Sitte Hadisleri:** Sahih-i Buhârî, *Rikâk*, 1; Tirmizi, *Zühd*, 1. (İnsanların kıymetini bilemediği iki büyük nimet: Sıhhat ve boş vakit).
- **Risale-i Nur:** Bediüzzaman Said Nursi, *Sözler*, Yirmi Birinci Söz. (Günde verilen 24 altın sermaye metaforu ve tembelliğe karşı namazın/ibadetin tesisi).
- **Fethullah Gülen Külliyyatı:** *İradenin Kavgası* (Özellikle irade terbiyesi ve nefisle mücadele konularını işleyen temel eser) ve *Ölçü veya Yoldaki Işıklar* (Zaman şuuru, zamanın mahkumu değil hakimi olmakla ilgili aforizmalar).

"Ben" Demenin Tuzağı ve "Biz" Olmanın Gücü: Ortak Akıl ve Ahlaki Kıvam

Gençler, günümüz dünyası bize sürekli tek bir şeyi fısıldıyor: "*Kendi ayakların üzerinde dur, kimseye ihtiyacın yok, en zeki sensin, kendini göster!*" Sosyal medyadaki her profil, aslında kişinin kendi kendine kurduğu küçük bir krallık gibi. Herkes kendi doğrularının hayranı olmuş durumda.

Fakat bu "benmerkezci" ve narsist rüzgâra karşı, İslam ahlakı bize çok sarsıcı iki kural koyar. Eğer bir yola çıkıyorsan, bir hedefi başarmak istiyorsan, iki şeye mecbursun: **1. Aklını başkalarının aklıyla birleştireceksin (Meşveret/Ortak Akıl).** **2. Başarı geldiğinde şırmamayıp, onu kendinden bilmeyeceksin (Nefis Terbiyesi / Ucb ve Fahr'den kaçınmak).**

Eğer bu ikisini yapmazsak, en parlak zekâlar bile kendi egosunun altında ezilir. Gelin, aklımızı ve kalbimizi nasıl terbiye edeceğimize kaynaklarımızdan beraber bakalım.

1. Kur'an-ı Kerim: En Zeki İnsana Bile Gelen "İstişare" Emri

Kur'an-ı Kerim, ortak akılı o kadar merkeze alır ki, Şûrâ (İstişare) adında müstakil bir sure bile vardır. Bu surede (38. Ayet) gerçek müminlerin özelliği şöyle anlatılır:

"Onların işleri, aralarında istişare (ortak akıl) ile olur."

Daha da çarpıcı olanı, Âl-i İmrân Suresi 159. ayette Rabbimizin, Peygamber Efendimiz'e (s.a.v) verdiği şu emirdir:

"Yapacağın işlerde onlara danış (istişare et)."

Lütfen buraya dikkat edin! Vahiy alan, geçmişi ve geleceği Allah'ın izniyle bilen, kainatın en zeki insanına Allah "Arkadaşlarına danış" diyor. Bedir'de, Uhud'da, Hendek'te Efendimiz (s.a.v) hep sahabelerin fikrini almış, kendi fikrinden vazgeçip ortak karara uymuştur. O (s.a.v) istişareye ihtiyaç duyuyorsa, bugün hiçbir genç "Benim aklım bana yeter" deme lüksüne sahip değildir. İstişare, "Benim aklım eksiktir, bana aklını borç verir misin?" deme erdemidir.

2. Kütüb-ü Sitte'den: Başarının Getirdiği Zehir (Ucb)

Ortak akılla veya gayretle bir başarı elde ettiniz diyelim. Sınavı kazandınız, güzel bir proje yaptınız veya inancınız adına harika bir hizmet ortaya koydunuz. İşte şeytanın en tehlikeli tuzağı burada başlar. Size gelip, "*Sen ne harikasin, senin sayende oldu, nasıl da başardın!*" der.

İslam literatüründe insanın kendi ameliyle, aklıyla veya başarısıyla içten içe gururlanmasına, kendini beğenmesine "**Ucb**", bunu dışarıya karşı övünerek anlatmasına ise "**Fahr**" denir. Peygamber Efendimiz (s.a.v), Kütüb-ü Sitte'de (Müslim ve Tirmizi'de) yer alan o ürpertici hadiste bizi şöyle uyarır:

"Kalbinde zerre miktar kibir (ucb/gurur) bulunan kimse cennete giremez."

İbn Mâce'de yer alan başka bir rivayette ise "Üç şey helak edicidir... (bunlardan biri de) kişinin kendini beğenmesidir (ucb)." buyrulur. Siz bir işi Allah için yapıyorsunuz, sonra dönüp o başarıyı kendinizden biliyorsunuz. Bu, Allah'ın size verdiği gücü, zekâyı ve imkânı "Ben yaptım" diyerek üstlenmektir ki, inancımızın temelini yıkar.

3. Risale-i Nur: "Şahs-ı Manevi" ve Rakamların Sırrı

Bediüzzaman Said Nursi, Yirmi Birinci Lem'a olan İhlas Risalesi'nde ortak aklın ve "biz" olmanın matematiksel bir formülünü verir. Bireyselliğin (enaniyetin) tavan yaptığı bu çağda, tek başımıza hiçbir şey ifade etmediğimizi şu harika örnekle anlatır:

"Üç elif ittihad etmezse (birleşmezse), üç kıymeti var. Sırr-ı uhuvvetle (kardeşlik sırrıyla) ittihad etse, yüz on bir (111) kıymetinde olur. Dört kerre dört ayrı ayrı olsa, on altı kıymeti var. Eğer sırr-ı uhuvvetle, gaye-i ittifakla omuz omuza verseler, dört bin dört yüz kırk dört (4444) kuvvetinde ve kıymetinde olurlar."

Eğer aklınızı, fikrinizi kendi egonuzda hapsederseniz sadece "1"siniz. Ama "Ben değil, biz yapalım" dersiniz, meşveret masasında beyin fırtınası yaparsanız, yan yana gelen 1'ler gibi gücünüz binlere, milyonlara ulaşır. Dayatmacı değil, danışmacı olursan büyürsün.

4. Fethullah Gülen Hocaefendi: Narsistleşmeden Ehlullah Olmak

Hocaefendi, hizmet şuurunu anlatırken meselenin sadece çok çalışmak olmadığını, asıl meselenin "kıvam" (ahlaki derinlik) olduğunu vurgular. Eğer elde edilen başarılar karşısında insan narsistleşiyorsa (kendini putlaştırıyorsa), ortada dini bir hizmet kalmamış demektir. Külliyatta bu tehlikeye karşı şu reçete sunulur:

"Hizmet insanı, omuzladığı yükün altında ezilirken bile şikâyet etmeyen, en büyük başarıların altına imza attığında ise 'Bunu Rabbim lütfetti, benim liyakatim yoktu' diyerek hacaletle (utançla) iki büklüm olan insandır. Başarıyı kendinden bilmek (ucb ve fahr), manevi bir virüstür ve ehlullah (Allah dostu) olma yolundaki insanın kanatlarını kırar."

Hocaefendi'ye göre gerçek kalite; odaya girdiğinde herkesin "en zeki adam geldi" dediği kişi olmak değil; herkesin fikrini rahatça söyleyebildiği, kimsenin kimseyi küçümsemediği o ortak akıl iklimini (meşvereti) kurabilmektir.

Sonuç: Egomuzu Masanın Dışında Bırakmak

Gençler, önümüzde uzun bir hayat var. Yarın üniversitelere gidecek, iş sahibi olacak veya sivil toplum kuruluşlarında görevler alacaksınız. Unutmamamız gereken iki altın kuralımız var:

1. **Karar Alırken:** Fikrinizi dayatmayacaksınız. "Benim dediğim olacak" hamasetine girmeyeceksiniz. Zihinlerinizi çatlatırcasına tartışacak, müzakere edecek ama en sonunda ortak çıkan karara "kendi kararınızmış gibi" saygı duyacaksınız.
2. **Başarı Geldiğinde:** Herkes sizi alkışlarken içinize dönüp, "Rabbim, bu güzellikler sendendir, bendeki kusurları affet" diyebilecek o ahlaki kıvama (ehlullah duruşuna) sahip olacaksınız.

Çünkü inandığımız yolda, narsist kahramanlara değil; omuz omuza yürümeyi bilen isimsiz, mütevazı ve adanmış ruhlara ihtiyaç var.

Ekranı Değil, Kâinatı Kaydırmak: Tefekkür ve Derinlik

Gençler, şu an hepimizin cebinde duran telefonlar bize dünyadaki bütün bilgilere saniyeler içinde ulaşma imkânı veriyor. Günde ortalama yüzlerce metre "ekran kaydırıyoruz" (scrolling). Kısa videolar, art arda gelen fotoğraflar, anlık haberler... Her şeyi görüyoruz, her şeyden haberimiz var gibi hissediyoruz.

Peki, gerçekten "anlıyor" muyuz?

Kocaman bir bilgi okyanusunda yüzüyoruz ama bu okyanusun derinliği sadece bir santimetre! Her şeyi biliyoruz ama hiçbir şeyin sırrına eremiyoruz. İşte inanç, bu yüzeysellikle, bu "sathilikle" yaşanamaz. Bizim inancımız, bakmayı değil "görmeyi", okumayı değil "anlamayı" emreder. Kâinattaki her bir varlığı, Allah'ın isimlerinin sergilendiği bir sanat eseri olarak okuma sanatına biz "**Tefekkür**" diyoruz. Gelin, sığ sülardan çıkıp inancımızın o muazzam derinliklerine kaynaklarımız rehberliğinde beraber dalalım.

1. Kur'an-ı Kerim: Ayakta, Otururken ve Yatarken Düşünenler

Kur'an-ı Kerim, gökyüzüne bakıp da hiçbir şey hissetmeyen, bir yaprağın düşüşündeki kusursuz sistemi görmeyen insanı uyarır. Rabbimiz, Âl-i İmrân Suresi 190 ve 191. ayetlerde, "Ulü'l-Elbâb" yani "**derin ve temiz akıl sahiplerini**" şöyle tarif eder:

"Göklerin ve yerin yaratılışında, gece ile gündüzün birbiri ardınca gelip gidişinde akıselim sahipleri (ulü'l-elbâb) için gerçekten açık ibretler vardır. Onlar ayakta, otururken ve yanları üzerine yatarken Allah'ı anarlar. Göklerin ve yerin yaratılışı üzerinde tefekkür ederler (düşünürler) ve derler ki: 'Rabbimiz! Sen bunu boş yere yaratmadın, Sen yücesin, bizi ateşin azabından koru.'"

Müslüman genç; otobüs beklerken gökyüzüne baktığında, biyoloji dersinde insan hücresinin yapısını incelerken veya gece yıldızları seyrettiğinde "Bu muazzam sistem tesadüf olamaz!" diyerek Rabbini hatırlayan, hayatın her anını bir tefekkür seccadesine dönüştüren insandır.

2. Sünnetin Işığında: "Yazıklar Olsun Düşünmeyenlere!"

Tefekkür, sadece entelektüel bir faaliyet değil, bizzat Peygamber Efendimiz'in (s.a.v) en çok önem verdiği ibadetlerden biridir. Sahabeden Ata (r.a), Hz. Aişe validemize Efendimiz'in en şaşırtıcı halini sorduğunda Hz. Aişe ağlayarak şu hadiseyi anlatır (İbn Hibbân):

Efendimiz (s.a.v) bir gece sabaha kadar ağlayarak namaz kılmış, gözyaşları sakallarını ve secde ettiği yeri ıslatmıştı. Hz. Bilal sabah ezanı için geldiğinde, "Ey Allah'ın Resulü, geçmiş ve gelecek tüm günahlarınız affedildiği halde sizi bu kadar ağlatan nedir?" diye sorar. Efendimiz (s.a.v) şöyle cevap verir:

"Bu gece bana Âl-i İmrân suresinin o ayetleri (göklerin ve yerin yaratılışını anlatan ayetler) indirildi. Yazıklar olsun bu ayetleri iki çenesi arasında okuyup da tefekkür etmeyenlere (üzerinde derin derin düşünmeyenlere)!"

Efendimiz bize şunu öğretiyor: Kur'an'ı sadece dil ile okumak yetmez; akıl ile kainatı, kalp ile Kur'an'ı birleştirmek ve o muhteşem sanat karşısında ürpermek gerekir.

3. Risale-i Nur: Kâinat Kitabını "Mana-yı Harfi" ile Okumak

Bu çağın tefekkür dersini en güçlü veren eserlerin başında Risale-i Nur gelir. Bediüzzaman Said Nursi, kâinatı devasa bir "kitap" olarak tanımlar. Eğer bu kitaba sadece maddesi için bakarsak kör oluruz. O, varlıklara bakış açımızı değiştirecek o muazzam formülü sunar:

Mana-yı İsmi ve Mana-yı Harfi.

"Cenab-ı Hakk'ın masnuatına (yarattığı eserlere) mana-yı harfiyle ve O'nun hesabına bakmak lâzımdır. Mana-yı ismiyle ve esbab (sebepler) hesabına bakmak hatadır. Evet, her şeyin iki ciheti vardır. Bir ciheti Hakk'a bakar, diğer ciheti halka (yaratılmışlara) bakar... Ne kadar güzel yapılmış de, ne kadar güzeldir deme." (Sözler)

Bunun anlamı şudur: Bir elmaya bakıp "Ne kadar güzel bir elma, ne kadar kırmızı, ne kadar lezzetli" dersin, bu yüzeysel (mana-yı ismi) bir bakıştır. Sadece mideni ilgilendirir. Ama o elmaya bakıp, "Toprak gibi çamurlu, ağaç gibi kuru bir maddeden bana bu tatlı, vitaminli, harika paketlenmiş rızık gönderen Rabbim ne kadar merhametli, O'nun sanatı ne kadar güzel!" dersin, işte bu **mana-yı harfi**'dir. O elma, seni Allah'a götüren bir asansör olur.

4. Fethullah Gülen Hocaefendi: Sığığa Karşı Enfüsî ve Afakî Derinlik

Hocaefendi, günümüz insanının en büyük hastalığının "sathilik" yani yüzeysellik olduğunu vurgular. Bilgi oburu olduğumuzu ama irfan fakiri kaldığımızı söyler. Tefekkürü sadece dış dünyada (afakî) değil, kendi iç dünyamızda ve anatomimizde de (enfüsî) yapmamız gerektiğini hatırlatır:

"Mü'min, kâinat kitabının sayfaları arasında dolaşırken her an yeni bir 'Bismillah' ile yeni ufuklara yelken açan bir tefekkür kahramanıdır. Gözünü mikroskoptan veya teleskoptan ayırmadan, hücrenin çekirdeğinden galaksilerin derinliklerine kadar her yerde İlahî kudretin nabzını tutar. Düşünmeyen, varlığın perde arkasını süzemeyen bir zihin, ne kadar bilgiyle dolu olursa olsun aslında kördür."

Hocaefendi, gençlerden kâinatla Kur'an'ı birlikte okumalarını, bilimi ve feni Allah'ın isimlerini (Esmâ-i Hüsnâ) anlamak için bir araç olarak kullanmalarını ister. Çünkü tefekkürle beslenmeyen bir iman, fırtınalı havalarda (şüpheler karşısında) çabuk sarsılır.

Sonuç: Ekranı Verdiğimiz Molada Gökyüzüne Bakmak

Gençler, sizlerden dünyadan kopmanızı veya teknolojiyi terk etmenizi isteyen yok. Fakat günde sadece on dakikanızı ayırın. Ekranı kaydırmayı bırakıp, başınızı o dijital dünyadan kaldırın.

Bir bulutun hareketini, bir karıncanın rızık peşinde koşmasını, ya da aynaya bakıp kendi gözünüzdeki o kusursuz görme sistemini düşünün. Zihninizi yorun, sorular sorun. "Ben kimim, bu kusursuz düzenin sahibi benden ne istiyor?" deyin. Kâinatı, o ilahî kodlarla yazılmış muazzam kitabı okumaya başladığınızda, kalbinizdeki o derin boşluğun imanla,

huzurla ve hayretle olduğunu goreceksiniz. Çünkü Allah, kendini arayan genç bir zihni asla ışiksiz bırakmaz.

HOCAEFENDİ'DEN İLK KAMP HATIRALARI: BİR GENÇLİK DESTANI

Giriş ve Başlangıç Duası

"Eûzü billâhi mineşşeytânirracîm. Bismillâhirrahmânirrahîm. Elhamdülillâhi Rabbi'l-âlemîn. Vesselâtü vesselâmü alâ Rasûlinâ Muhammedin ve alâ âlihî ve sahbihî ecmaîn. Rabbimiz, okuyacağımız bu samimiyet ve fedakârlık hatıralarını kalplerimize tesir ettir. Bizleri de bu büyük davanın isimsiz, ihlaslı kahramanlarından eyle."

Selamünaleyküm kıymetli gençler, değerli kardeşlerim. Allah kıldıığımız namazları dergâh-ı izzetinde kabul buyursun.

Bugün sizlere, imkânların sıfır olduğu, etrafta dindarlığın adeta unutulduğu zor yıllarda; dağ başlarında, rüzgârlı arazilerde yokluklar içinde başlatılan **ilk öğrenci kamplarının** muazzam hatıralarını okuyacağım.

Bizzat Hocaefendi'nin kendi dilinden dinlediğimiz, bir davanın temelini nasıl "beden işçiliğiyle", şikâyet etmeden, sadece Allah rızası için atıldığını anlatan bu samimi hatıralar şöyle:

"Ben Sadece Hizmet Ediyordum, Meşakkat Olduğunu Sonradan Söylediler"

"O ilk kamplarda ben her işe koşturuyordum. Yemeği yapmak, çadırları kurmak, tuvalet çukurlarını kazmak... Bugün bana diyorlar ki; '*Hocam bunlar ne büyük bir eziyetti, ne büyük meşakkatti.*' İnanın ben o günlerde bunların zahmet olduğunun hiç farkında değildim! Normal bir iş yapıyorum sanıyordum.

Zemin çok sertti. Tuvalet için çukur kazıyorduk, yetmiyordu, birbirine ekleyerek yeni çukurlar açıyorduk. Bazen kazarken üstümüze başımıza pislikler sıcıyor, bazen kayıp içine düşüyorduk. Ben elimde kazma, var gücümle toprağa vururken, talebelerden biri gelip; '*Hocam, kazma öyle çalınmaz, şöyle vurulur*' diye bana iş öğretiyordu. Şimdi geriye dönüp bakıyorum da, içimden '*Vay canına! Demek ki o çocuklar beni resmen amele gibi kullanmışlar*' deyip tebessüm ediyorum. Hiçbir şey düşünmeden, sadece o gençlerin kafasına, kalbine bir hakikat girsin diye çabalıyordum."

Odun Ateşinde Sütlaçlar ve Uçan Çadırlar

"İlk zamanlar çadır kurmayı da hiç bilmiyordum. Rüzgârlı bir yere kurmuşuz; gecenin bir yarısı rüzgâr fırtınaya dönüşüyor, bir bakıyoruz çadır sökülmüş, uçup gitmiş! Gecenin karanlığında çadır toplamaya uğraşıyorduk.

Bütün bu zorluklara rağmen öyle bir feyiz, öyle bir bereket vardı ki... Gençler namazdan sonra tesbihat yapmayı, topluca kitap okumayı hiç bilmiyorlardı. İlk defa orada sesli tesbihat yapmayı başlattık. O günlerde kullandığımız tesbihat makamı, o usul, tamamen o kamplardan yadigârdır.

Maddi imkânımız hiç yoktu. Sağdan soldan kuponlar toplardım. Ben gider odun toplar, ateşi yakardım. Üzerinde kocaman kazanlarda süt kaynatır, elimde kepçeyle gençlere sütlaç yapardım. Masraf olmasın, az parayla çok iş yapılınsın diye yemeği bizzat kendim pişirdim. Sonradan o kamplar öyle bir duyuldu ki, İstanbul gibi dev bir şehirde bile dini bir sohbet için 20 kişiyi bir araya getirmenin imkânsız olduğu o yıllarda, bizim kamplarımızdan bir senede 600 genç gelip geçmeye başladı."

12 Mart Muhtırası, Osmanlı Sarığı ve "Abdullah"ın Hapishane Ziyareti

"Tabii bu kadar genç bir araya gelince, 12 Mart (1971) döneminin o sıkıntılı günlerinde devletin istihbaratı (MİT) uzaktan fotoğraflarımızı çekmeye, bizi izlemeye başladı.

Ben o dönem başıma Kallavi Osmanlı Sarığı sarmayı çok seviyordum. Fotoğraflarda sarıklı iki kişiyi görünce bizi sorguya çektiler. *'Pekâlâ, bu fotoğraftaki sarıklı kim?'* dediler. İş yumuşatmak için *'O müezzin'* dediler. *'Peki ya diğeri?'* diye sorunca, *'O da ikinci müezzin!'* diye cevap verdiler.

Daha sonraki yıllarda kampları basmaya başladılar. Gazeteler aleyhimizde yalan yanlış haberler yazıyordu. O baskınların birinde genç kardeşimiz Latif Hoca'yı haksız yere tutukladılar. Savcıya gidip durumu anlattığımızda bize verdiği cevap çok acıydı: *'İçeride bir sürü komünist var, bir tane de sizden olsun ne çıkar!'* dedi.

Latif Hoca henüz çok gençti. Ona moral vermek için gizlice hapishaneye girmeye karar verdim. Kapıdaki görevlilere adımlı **'Abdullah'** olarak yazdırdım, çünkü arandığım bir dönemdi. İçeriye girdim, tam Latif Hoca'yla görüşüyorum ki, etraftaki gardiyanlardan biri beni tanıdı! Heyecanla, *'Selamünaleyküm Hocam, hoş geldiniz!'* diye bağırınca buz kestim. Yanımdaki arkadaşına fısıldadım: *'Hemen buradan çıkalım! Kapıdan Abdullah olarak girdik, birazdan Fethullah olarak çıkacağız, yoksa bizi de alacaklar!'* "

Gençler, Buradan Ne Anlıyoruz? (Kıssadan Hisse)

Kıymetli genç kardeşlerim,

Bu samimi hatıralar bize çok büyük ufuklar gösteriyor. Bugün içine doğduğumuz imkânlar, şık binalar, hazır yurtlar, güzel sofralar birdenbire gökten inmedi. Bütün bunların temelinde; gençlerin kalbine bir parça iman nuru girsin diye kendi elleriyle tuvalet çukuru kazan, odun ateşinde yemek pişiren, çadırları rüzgârda uçarken bile Allah'ı anmaktan vazgeçmeyen o devasa ruhların **"ihlası"** vardır.

İnsan bir işi Allah rızası için, severek yaparsa; en ağır amelelik bile ona yük gelmez. Eğilip tuvalet temizlemek bile ibadet neşesi verir. Sizler de bugün etrafınızdaki bir arkadaşınızın elinden tutarken, bir hizmete omuz verirken zorlanabilirsiniz. Yorulduğunuz anlarda o günkü odun ateşini, rüzgârda uçan çadırları ve atılan o sağlam temelleri hatırlayın.

Kapanış Duası:

"Ya Rabbi! Bizlere, anlatılan bu hatıralardaki o saf, o tertemiz samimiyeti nasip eyle. Dinine ve insanlığa hizmet ederken yorulmayı nimet bilmeyi, şikâyet etmeden koşturmayı bizlere lütfeyle. Bizleri, bu zorluklarla açılan yolda yürümeye layık, ihlaslı ve vefalı gençlerden eylesin.

Lillâhi Teâle'l-Fâtîha."

Uğruna Öleceğin Bir Hayalin Yoksa, Sadece Nefes Alıyorsundur!

Gençler, hepimiz film veya dizi izliyoruz, oyunlar oynuyoruz. Dikkat ettiniz mi, hikâyelerde iki tür insan vardır: Birincisi "Başrol"dür; bir derdi vardır, bir hedefi vardır, zorluk çeker ama hikâyeyi o sürükler. İkincisi ise "Figüran"dır (oyunlardaki adıyla NPC); sadece arka planda yürür, yemeğini yer, sıradan işler yapar ve kameranın odağına hiç girmez.

Şimdi size çok kritik bir soru: **Kendi hayatınızın hikâyesinde başrol müsünüz, yoksa sıradan bir figüran mı?**

Bugün dünya bize figüran olmayı dayatıyor. Diyor ki: "Sadece oku, iyi bir maaşın olsun, en yeni telefonu al, lüks kafelere git, tüket, eğlen ve öl." Eğer hayat sadece bundan ibaretse, bizim bir robottan veya sadece midesini düşünen bir canlıdan ne farkımız kalır? İşte inancımız, insanı bu sıradanlık ve tüketim çukurundan çıkarıp ona bir "Başrol" olma şansı verir. Bunun anahtarı da "**Mefkure**" yani yüce bir ideale (gâye-i hayal) sahip olmaktır. Gelin, sıradanlıktan kahramanlığa giden bu yolu kaynaklarımızdan okuyalım.

1. Kur'an-ı Kerim: Biz Boş Yere mi Yaratıldık?

İnsanın kalbinde bir boşluk vardır ve o boşluk marka kıyafetlerle, sosyal medyadaki beğenilerle veya banka hesaplarıyla dolmaz. Çünkü insan, sonsuzluk için yaratılmıştır. Kur'an-ı Kerim, Mü'minûn Suresi 115. Ayette bizi o sarsıcı gerçekle yüzleştirir:

"Sizi sadece boş yere (bir oyun ve eğlence olsun diye) yarattığımızı ve sizin hakikaten huzurumuza geri getirilmeyeceğinizi mi sandınız?"

Müslüman bir genç, "Ben bu dünyaya sadece oksijen tüketip fatura ödemek için gelmedim" diyebilen gençtir. Onun bir amacı, bir davası, yeryüzüne iyiliği ve ahlakı yaymak gibi devasa bir hedefi vardır. Hedefi büyük olanın, hayatı da büyük olur.

2. Kütüb-ü Sitte'den: Hedefi Dünya Olanın Parçalanmışlığı

Eğer bir insanın "mefkuresi" (ideali) yoksa, o insan darmadağın olur. Sadece günü kurtarmaya çalışır. Tirmizi'de geçen muazzam bir hadis-i şerifte Peygamber Efendimiz (s.a.v) insanın odak noktasının nasıl olması gerektiğini şöyle özetler:

"Kimin en büyük derdi ve amacı ahiret (ve Allah'ın rızası) olursa, Allah onun kalbine zenginlik koyar ve işlerini toparlar... Kimin de en büyük derdi (sadece) dünya olursa, Allah onun iki gözü arasına fakirliği yerleştirir ve işlerini darmadağın eder."

Sadece kendi dünyasını düşünen, "Ben nasıl daha rahat ederim" diyen insan sürekli stres içindedir. Hiçbir şeye yetemez. Ama derdi "İnsanlığa nasıl faydalı olurum, inancımı nasıl temsil ederim" olan bir gence, Allah inanılmaz bir vizyon ve güç verir.

3. Risale-i Nur: İdeal Kaybolursa Ego (Enaniyet) Canavarlaşır

Bediüzzaman Said Nursi, gençlerin neden bencilleştiğini, neden sadece kendilerini düşünen narsist bireylere dönüştüğünü psikolojik bir formülle açıklar. *Muhakemat* adlı eserinde şöyle der:

"Gâye-i hayal (yüce bir ideal) olmazsa veyahut nisyân veya tenâsi edilse (unutulursa veya unutulmuş gibi yapılırsa), ezhan (zihinler) enaniyetlere (egolara) dönüp etrafında gezerler."

Bu o kadar doğru bir tespittir ki! Bugün neden herkes aynanın karşısından çıkamıyor? Neden herkes sadece kendi görünüşüyle, kendi rahatıyla bu kadar saplantılı bir şekilde ilgileniyor? Çünkü uğruna koşacakları, ter dökecekleri bir "Gâye-i Hayalleri" (büyük hedefleri) yok! Büyük bir idealiniz yoksa, zihninizi kendi egonuzla (enaniyetinize) takılı kalır. Küçük sivilcelerinizi, aldığınız bir eleştiriyi dünyanın sonu zannedersiniz. Ama insanlığı kurtarmak gibi büyük bir mefkuresi olanın, böyle küçük hesaplarla işi olmaz.

4. Fethullah Gülen Hocaefendi: "Mefkure Muhacirleri" Olmak

Hocaefendi, hizmet felsefesinde bu konuyu "Mefkure İnsanı" ve "Mefkure Muhacirleri" kavramlarıyla zirveye taşır. Muhacir, inancı ve ideali uğruna doğduğu yeri, rahatını terk edebilen kişidir. *Ruhumuzun Heykelini Dikerken* adlı eserinde, bu idealist gençliği şöyle tarif eder:

"Mefkure; insanın kendi dar sınırlarını aşarak, insanlığın mutluluğu ve inancının ihyası uğruna varlığını adamasıdır. Mefkure insanı, başkalarının hayatını izleyen bir seyirci değil; kendi destanını yazan bir kahramandır. O, dünyevi çıkarlar peşinde koşmaz; bir 'Mefkure Muhaciri' olarak, elinde bir ışıkla karanlıkta kalmış sinelere (kalplere) doğru durmadan yürür."

Hocaefendi, gençlere figüran olmayı yasaklar. İnandığın davanın muhaciri olacaksın der. Gerekirse en iyi üniversitelerde okuyup, en iyi meslekleri eline alacaksın; ama bunu şahsi servetin için değil, inancının gülen yüzünü tüm dünyaya göstermek (mefkuren) için yapacaksın.

Sonuç: Kendi Hikâyenizi Yazmaya Başla!

Gençler; telefon ekranlarında başkalarının hayatlarını izleyerek (figüran olarak) geçirdiğimiz zaman artık yeter. Bizler, Hz. Ali'lerin, Fatih'lerin, Mus'ab bin Umeyr'lerin mirasçılarımız. Onların hiçbirinin hayatı "sıradan" değildi.

Bugün buradan çıkınca kendinize şu sözü verin: "Ben egomun, nefsimin ve bu tüketim çılgınlığının etrafında dönüp duran bir figüran olmayacağım. Benim bir Gâye-i Hayalim var! Mesleğim ne olursa olsun, bulunduğum yerin en iyisi olacak ve o diplomayı, o başarıyı inancımın hizmetine sunacağım."

Unutmayın; büyük hayalleri olmayanlar, başkalarının hayallerinde sadece birer araç (figüran) olurlar. Rabbim hepimizi yüce mefkureler peşinde koşan hayatının başrolü eylesin!

Ders İçin Kaynakça:

- **Kur'an-ı Kerim:** Mü'minûn Suresi, 115. Ayet (Yaratılışın gayesi ve anlamsızlık reddiyesi).
- **Kütüb-ü Sitte Hadisleri:** Sünen-i Tirmizi, *Kıyamet*, 30. (Ahireti veya dünyayı ana dert/hedef edinmek üzerine).
- **Risale-i Nur:** Bediüzzaman Said Nursi, *Muhakemat*, Birinci Makale (Unsuru'l-Belagat). (Gâye-i hayalin unutulması durumunda zihinlerin enaniyete/egoya dönmesi hakikati).
- **Fethullah Gülen Külliyyatı:** *Ruhumuzun Heykelini Dikerken* ve *Kırık Testi* serisi. ("Mefkure", "Gâye-i Hayal", ve "Mefkure Muhacirleri" kavramlarının hizmet şuuruyla işlendiği temel eserler).

BİR RÜYA, BÜYÜK BİR FEDAKÂRLIK VE TERCİH: AZİZ BEY'İN ALMATI YOLCULUĞU

Giriş ve Başlangıç Duası

"Eûzü billâhi mineşşeytânirracîm. Bismillâhirrahmânirrahîm. Elhamdülillâhi Rabbi'l-âlemîn. Vesselâtü vesselâmü alâ Rasûlinâ Muhammedin ve alâ âlihî ve sahbihî ecmaîn. Rabbimiz, okuyacağımız bu fedakârlık tablosunu kalplerimizde diriliş vesilesi kıl. Bizleri, fani dünyanın sahte teklifleri karşısında davasından vazgeçmeyen o yiğit ruhlu insanlardan eyle."

Bugün sizlerle, 1990'lı yılların başında, Sovyetler Birliği'nin dağılmasıyla birlikte Ata yurtlarına, Orta Asya'ya eğitim sevdasıyla giden o ilk fedakâr öğretmenlerin destansı hikâyelerinden birini paylaşacağım.

İnsanın önüne dünyevi bütün makamlar, servetler ve rahatlıklar serildiğinde, sırf kutlu bir mefkûre uğruna hepsinin elinin tersiyle nasıl itilebileceğini bizlere gösteren **Aziz Kırveli Bey'in o muazzam rüyasını ve fedakârlığını** gelin hep birlikte tefekkür edelim.

Dünyalık Rahatlık mı, Ulvi Bir Vazife mi?

Yıl 1992... Türkiye'de sivil toplum kuruluşları Bolu'da bir araya gelmiş, Kırgızistan'da açılacak okullar için "Önden kim gidecek, bu fedakârlığı kim yapacak?" diye istişare etmektedir. İsimlerden biri Aziz Kırveli'dir.

Ancak Aziz Bey'in durumu diğerlerinden farklıdır. Kendisi Akçakoca'da yüksek ziraat mühendisi olarak çalışmakta, özel bir fabrikanın müdürlüğünü yapmaktadır. Önü çok açık, kariyeri parlak, maddi imkânları yerinde bir insandır. Çevresindekiler, "*Birdenbire fabrika müdürlüğünü bırakıp, dilini izini bilmediği bir ülkeye gitmesini nasıl teklif edeceğiz?*" diye düşünürler.

Tam o günlerde, mübarek bir Kadir Gecesi'nin ilerleyen saatlerinde Aziz Bey, hayatının seyrini değiştirecek, şaşkınlık verici o sarsıcı rüyayı görür.

Kümbetin İçindeki Karanlık ve Bakara Suresi'nin Nuru

Aziz Bey rüyasında, sevdiği abilerinden Bahattin Abi'yi görür. Karşılarında iki tane kümbet (tarihi anıt mezar) vardır. Bahattin Abi ona dönerek: "*Aziz Bey, bu kümbetin içine gireceksin ve burayı düzenleyeceksin!*" der.

Aziz Bey şaşırır: "*Abi, bu kadar liyakatli insan varken, bu iş bana mı düştü? Benden çok daha layık olanlar var.*" Bahattin Abi çok net bir cevap verir: "**Buna senin karar vermeye hakkın yok! İçeri girdikten sonra ne yaparsan yap.**"

Aziz Bey kümbetin kapısını araladığında içeride yılanlar, çıyanlar ve yarasalarla dolu, korkunç, loş ve ürkütücü bir manzarayla karşılaşır. Yaratıklar bağırmaktadır. İlk başta irkilir, korkuyla geri çekilir. Ancak içinden bir ses, "*Dönmemeliyim!*" der.

Euzü besmele çekerek içeri adım atar ve Bakara Suresi'nin son ayetlerini, "Âmenerrasûlü"yü okumaya başlar. O okudukça içerideki yılanların, yarasaların sesi daha da yükselir, adeta saldırıya geçerler. Aziz Bey sesini daha da yükseltir. Üçüncü defa okurken, ayetin sonundaki o muazzam yakarışa gelir:

"Va'fu annâ, vağfirlenâ, verhamnâ..." (Bizi affet, bizi bağışla, bize merhamet et...)

Bu duayı adeta feryat edercesine, var gücüyle haykırır. O an kümbetin içi birden aydınlanır. Bütün o korkunç yaratıkların, yılanların ve çıyanların bir anda kemiğe, cesede dönüşüp yerlere döküldüğünü görür.

Şehitlerin Sıcaklığı ve Taş Rahledeki Hedef

Aziz Bey ortalığı temizledikten sonra kabrin kapağını açar. İçeride büyük ve ağır bir naaş (ceset) vardır. Tek başına kaldıramaz. Geri dönüp yardım ister. Bahattin Abi'nin de yardımıyla naaşı kaldırıp etrafını temizlerler. Yanındaki kişi şaşkınlıkla sorar: "Abi, bunlar ne zaman ölmüşler böyle?"

Aziz Bey şu muazzam cevabı verir: "Ya, bunlara ölü denmez! Sen duymadın mı? Hazreti Hamza (r.a.) için 'Bugün bile toplu iğne batırsalar kanı akar' derler. Bunlar şehittir! Belki 500 sene önce vefat etmişler ama onlara ölü denmez. Sakın dışarı çıkınca da sırlarını kimseye söyleme. Bak, bedenlerinin sıcaklığından anladın değil mi?" Arkadaşı da "Evet abi, daha sıcacıklar..." diyerek tasdik eder.

Kabri kapatıp dışarı çıkarlar. Dışarıda pırıl pırıl güneşli bir hava vardır. Küçük bir erik ağacının yaprakları arasından süzülen güneş ışıkları, taştan yapılmış geniş bir rahlenin üzerine düşmektedir. Rahlenin üzerinde tefsir kitapları (Risaleler) vardır. Risalelerin tam arasında siyah kapaklı bir kitap dikkatini çeker.

Aziz Bey, "Bu siyah kitabın burada ne işi var?" diyerek diz çöker. Kitabın ilk sayfasını açtığı anda, ayet gibi yazılmış şu kesin ve net cümleyi okur:

"Buralarda debelenip durmayın, HEDEF ALMATI!" (Almatı: O dönem Kazakistan/Orta Asya'ya geçiş noktası).

Yüzde 50 Ortaklık Teklifine Verilen Cevap

Sabah olup da Aziz Bey bu rüyayı anlattığında istişare heyetindeki herkesin gözleri dolar. "Kardeşim" derler, "Sana bu iş tahakkuk etti, sana Kırgızistan ve Orta Asya seferi gözüktü."

Sıra, en zor kısımdadır; dünyaya ve kariyere veda etmek. Aziz Bey, fabrikasının sahibine gidip istifa edeceğini, Orta Asya'ya gitmesi gerektiğini söyler. Fabrika sahibi duyduklarına inanamaz. Onu kaybetmemek için masaya dünyevi en büyük teklifleri koyar:

"Sen deli misin be kardeşim! Ne işin var senin Kırgızistan'da, o bilmediğin dağ başlarında? Bak, gitme. Sana bu fabrikanın yüzde 50 ortaklığını teklif ediyorum! Üstüne bir de ev veriyorum. Kal burada!"

Kıymetli gençler, işte insanı insan yapan, davasını büyük yapan an o andır. Fabrikanın yarı mülkiyeti, lüks bir ev, muazzam bir kariyer... Aziz Bey, rüyasında aldığı o manevi işaretin ve kutlu vazifenin ağırlığı karşısında dünyanın bu sahte tekliflerine dönüp bakmaz bile.

"Abi" der, "Benim gitmem lazım..." İşlerini toparlar, otobüse biner, elini sallar ve her şeyini Türkiye'de bırakarak, rüyasında gösterilen hedefe, bir meçhule doğru, Ata yurtlarına yola çıkar.

Bu Hadiseden Çıkarılması Gereken Dersler (Kıssadan Hisse)

Kıymetli Gençler, sevgili öğrenci kardeşlerim;

Bu yaşanmış hadise bize çok büyük, çok derin ufuklar gösteriyor. Sizler üniversiteye hazırlanıyor, meslekler ediniyor, hayata atılıyorsunuz. Yarın bir gün hepinizin önüne dünyevi teklifler, parlak kariyerler, makamlar ve "yüzde 50 ortaklıklar" çıkacak.

Hayatınızın bir döneminde konfor alanınız ("Akçakoca'nız") ile idealleriniz ("Almatı'nız") arasında bir seçim yapmak zorunda kalacaksınız. İçinize gireceğiniz ortamlarda rüyadaki gibi "yılanlar, çıyanlar" yani türlü zorluklar, günahlar ve ahlaki çöküntüler görebilirsiniz. Oradan kaçmak, arkanızı dönmek en kolaydır. Zor olan ise; kalıp dua ile, 'Va'fu annâ' yakarışıyla o karanlığı aydınlığa çevirmek, unutulmuş şehitlerin, unutulmuş değerlerin tozunu silkelemektir.

Büyük hedeflere, büyük ideallere yürüyen insanların ayaklarına dünyalık zincirler vurulamaz. İnsan ancak vazgeçebildiği kadar hürdür, feda edebildiği kadar büyüktür.

Kapanış Duası

"Rabbimiz, bizlere Aziz Beylerin kalbindeki o muazzam sarsılmaz imanı, o dünyayı elinin tersiyle itebilme iradesini nasip eyle. Gençlik yıllarımızı sahte parıltılarla ziyan etmekten bizleri muhafaza buyur. Bize gösterdiğin hedeflerde 'debelenip durmadan' kararlılıkla yürümeyi, senin rızana talip olan o bahtiyar ve fedakâr kullarından olmayı bizlere lütfeyle.

Lillâhi Teâlâ'l-Fâtîha."

Ayıp Arayanlardan Değil, Ayıp Örtenden Olmak: İsar Ruhü

Gençler, bugün sosyal medyada veya okul koridorlarında en sık şahit olduğumuz şey nedir? Birisi bir hata yaptığında, ağzından yanlış bir söz çıktığında veya farklı bir fikir savunduğunda anında etrafının sarılması, dalga geçilmesi ve toplumdan dışlanması... Bugün dünya buna "**Linç Kültürü**" veya "**Cancel Culture**" (İptal Kültürü) diyor.

Biri tökezlediğinde herkes "Bir tekme de ben vurayım ki kendi dürüstlüğüme ortaya çıksın" yarışına giriyor. İnsanlar birbirinin açığını arıyor, zayıf anını kolluyor. Herkes sadece kendi gemisini kurtarmaya, kendi profilini parlatmaya çalışıyor.

Oysa bizim inancımız, düşeni ezmek üzerine değil; düşenin elinden tutup onu ayağa kaldırmak üzerine kuruludur. İslam ahlakının zirvesi, başkasını yok etmek değil, başkası için kendi hakkından vazgeçebilmektir. Biz buna "**İsar Ruhü**" ve "**Diğerkâmlık**" diyoruz. Gelin, bu acımasız çağa karşı inancımızın o sınımsız kardeşlik (uhuvvet) manifestosunu kaynaklarımızdan okuyalım.

1. Kur'an-ı Kerim: Kendisi Muhtaçken Kardeşini Tercih Edenler

İsar, cömertliğin en üst seviyesidir. Cömertlik, sahip olduğunun fazlasını vermektir; İsar ise **kendi ihtiyacın varken bile, kardeşini kendine tercih etmektir**. Kur'an-ı Kerim, Haşr Suresi 9. Ayette, Mekke'den her şeyini bırakıp gelen Muhacirlere evlerini, aşlarını açan Medineli Ensarı anlatırken, kıyamete kadar gelecek tüm gençlere şu muazzam karakter modelini çizer:

"Onlar, kendileri şiddetli bir ihtiyaç ve zaruret içinde bulunsalar bile, kardeşlerini kendi nefislerine tercih ederler. Kim nefsinin cimriliğinden ve bencilliğinden korunursa, işte kurtuluşa erenler onlardır."

Bir arkadaşınızın bursu, notlara veya bir morale ihtiyacı var. Sizin de var. "Önce ben" demek çağın hastalığıdır; "Önce kardeşim" diyebilmek ise Kur'an'ın övdüğü o büyük kahramanlıktır.

2. Kütüb-ü Sitte'den: Kardeşini Uçuruma Terk Etmemek

Peygamber Efendimiz (s.a.v), inanan insanların birbirleriyle olan bağına "tek bir vücut" olmaya benzetir. Buhârî ve Müslim'de geçen bir hadis-i şerif, bugün bir arkadaşımız hata yaptığında veya zor duruma düştüğünde onu nasıl korumamız gerektiğini bize çok net öğretir:

"Müslüman, Müslümanın kardeşidir. Ona zulmetmez, onu (tehlikeye ve yalnızlığa) terk etmez. Kim kardeşinin bir ihtiyacını giderirse, Allah da onun ihtiyacını giderir. Kim bir Müslümanın sıkıntısını giderirse, Allah da kıyamet gününde onun sıkıntılarında birini giderir. Kim bir Müslümanın ayıbını (kusurunu) örterse, Allah da kıyamet gününde onun ayıbını örter."

Linç kültürü ne yapıyor? İnsanların hatalarını ekran görüntüsü alıp (screenshot) herkese yayıyor, ayıpları ifşa ediyor. Oysa Peygamber ahlakı ne diyor? "Kardeşinin kusurunu ört ki,

Allah da senin kusurunu örtsün." Bir hata gördüğümüzde onu rezil etmek yerine, özelden uyarıp elinden tutmak bizim şiarımızdır.

3. Risale-i Nur: Kardeşinin Başarısıyla Gurur Duymak

Rekabetin bu kadar kışkırtıldığı bir dönemde, bir arkadaşımız bizden daha yüksek not aldığına, daha iyi bir üniversite kazandığına veya daha popüler olduğuna içimizde beliren o sinsi kıskançlık duygusu (hased), kardeşliği yok eden bir virüstür. Bediüzzaman Said Nursi, İhlas Risalesi'nde (Yirmi Birinci Lem'a) bu virüse karşı "**Tefâni**" sırrını verir. Tefâni, kardeşinde fani olmak, yani "ben" duygusunu eritip "biz" olmaktır:

"Kardeşlerinizin meziyetlerini (güzel özelliklerini ve başarılarını) şahıslarınızda ve faziletlerini kendinizde tasavvur edip, onların şerefleriyle şâkirâne iftihar etmektir (şükrederek gurur duymaktır)."

Yani, arkadaşın bir başarı kazandığında "Neden ben değil de o?" demek yerine, o başarıyı sen kazanmışsın gibi sevinmektir. Çünkü sağ el, sol elin tuttuğu bir altını kıskanmaz. İnanan gençler tek bir vücudun organları gibidir.

4. Fethullah Gülen Hocaefendi: Yaşatma İdeali

Hocaefendi, hizmet mefkuresinin tam merkezine "Yaşatma İdeali"ni yerleştirir. Günümüz dünyasında herkesin ideali "daha iyi yaşamak" iken, o, inanan insana "başkalarını yaşatmak" misyonunu yükler. Kırık Testi serisinde ve pek çok eserinde bu yüksek ruh halini şöyle tarif eder:

"Diğerkâm insan, kendi yaşam haklarından, kendi zevklerinden başkaları uğruna vazgeçebilen insandır. O, başkaları yaşasın diye kendi hayatını bir mum gibi eritmekten lezzet alır. Düşeni kınamaz, suçluyu toplumun dışına itmez; onun içine düştüğü bataklıktan kurtulması için bir ip uzatır. Gerçek hizmet eri, şahsî hiçbir beklentisi olmadan sadece ve sadece kırık kalpleri sarmaya, sönmüş umutları diriltmeye kilitlenmiş insandır."

Toplum bir genci dışlasa bile, inançlı bir yürek o genci silip atamaz. Onun içindeki o gizli cevheri bulup çıkarmak, ona yeniden değer vermek "yaşatma idealinin" bir gereğidir.

Sonuç: Yok Edenlerden Değil, İhya Edenlerden Olmak

Gençler, elinizdeki telefonlarla birine saldırmak, onu bir kalemde silip atmak, arkasından alaycı yorumlar yazmak çok kolaydır. Bu rüzgâra kapılmak nefse tatlı gelir. Ancak unutmayın ki; yıkanlar, bozanlar ve dışlayanlar tarih boyunca hep unutulmuş veya nefretle anılmıştır.

Sizler birer tamir ustasıdır. Sizin işiniz yıkmak değil, inşa etmektir (ihya etmektir). Arkadaşınız ağlarken gülemeyen, o açken tok yatamayan, o linç edilirken kalabalığa uymayıp onun önüne siper olan cesur yürekler olmak zorundasınız. İnançımızın bizden beklediği bu İsar ruhunu kuşandığımızda, inanın bana, hem okulumuzun hem de dünyamızın çehresi değişecektir.

Ders İçin Kaynakça:

- **Kur'an-ı Kerim:** Haşr Suresi, 9. Ayet (Ensâr'ın fedakârlığı ve isar ruhu).
- **Kütüb-ü Sitte Hadisleri:** Sahih-i Buhârî, *Mezâlim*, 3; Sahih-i Müslim, *Birr*, 58. (Müslümanın Müslümana zulmetmemesi, kusur örtmesi ve yardımlaşması).
- **Risale-i Nur:** Bediüzzaman Said Nursi, *Lem'alar*, Yirmi Birinci Lem'a (İhlas Risalesi). (Tefâni sırrı, kardeşinin meziyetiyle iftihar etme düsturu).
- **Fethullah Gülen Külliyyatı:** *Kırık Testi* serisi, *Yaşatma İdeali* ve *Ruhumuzun Heykelini Dikerken*. (Diğerkâmlık, adanmışlık ve başkaları için yaşama felsefesi).

Düşmek İnsanlığın, Yerde Kalmak Şeytanın İşidir

Gençler, hepimiz zaman zaman hayatta fena halde çuvalıyoruz. Bazen üniversite sınavı denemesinde aldığımız kötü bir sonuç, bazen arkadaşlarımızla yaşadığımız bir tartışma, bazen de inancımıza yakışmayan bir hata yapmak bizi dibe çekebiliyor.

Özellikle bu yaşlarda, en küçük bir başarısızlıkta zihnimizde hemen o meşhur yazı beliriyor: "**Game Over**" (**Oyun Bitti**). "Benden adam olmaz", "Artık toparlayamam", "Allah beni affetmez" diyerek yorganı başımıza çekip depresyona girmeye çok meyilliyiz.

Oysa İslamiyet, kusursuz ve hiç hata yapmayan robotların dini değildir. İslamiyet, düşüp dizini kanatanların, kalbi kırılanların ve hata yapmasına rağmen gözyaşıyla ayağa kalkmayı bilenlerin dinidir. Bizim inancımızda **düşmek ayıp değildir; asıl kayıp, düştüğü yerde kalıp pes etmektir.**

İslam ahlakında ümitsizliğin (yeis) şeytandan, her yeni günün ve her yeni başlangıcın (reca/ümit) ise Rahman'dan olduğuna inanılır. Gelin, şeytanın bu "pes etme" tuzağını inanç kaynaklarımızla nasıl darmadağın edeceğimize beraber bakalım.

1. Kur'an-ı Kerim: En Dibe Vuranlara Uzanan İlahi El

İnsanın en umutsuz olduğu an, üst üste günah işlediği veya devasa hatalar yaptığı andır. Kendinden bile öğrenir, aynaya bakmak istemez. İşte tam o anda Kur'an-ı Kerim, Zümer Suresi 53. Ayet ile adeta göklerden bir can simidi atar:

"De ki: Ey kendi nefisleri aleyhine haddi aşan (kötülükte sınırı geçen) kullarım! Allah'ın rahmetinden ümit kesmeyin. Şüphesiz Allah, bütün günahları affeder. Çünkü O, çok bağışlayandır, çok merhamet edendir."

Rabbimiz bize "Hiç hata yapmayan kullarım" diye seslenmiyor! Hata yapan, sınırları aşan, günaha batan ama yine de O'nun merhametinden ümidini kesmeyen "kullarım" diyor. Allah senden kusursuzluk beklemiyor, vazgeçmemeni bekliyor.

2. Kütüb-ü Sitte'den: Hata Yapanların En Hayırlısı

Hepimiz sosyal medyada kusursuz hayatlar, harika başarılar görüyoruz ve kendimizi eksik hissediyoruz. Oysa Peygamber Efendimiz (s.a.v), insan fitratının (doğasının) hata yapmaya programlı olduğunu İbn Mâce ve Tirmizi'de geçen şu muazzam hadisiyle omuzlarımızdaki o "mükemmellik baskısını" alarak açıklar:

"Bütün Âdemoğulları (insanlar) hata edicidir. Hata edenlerin en hayırlısı ise tövbe edenlerdir (hatasından dönüp yeniden başlayanlardır)."

Peygamber ahlakında "Ben bittim" demek yoktur. Kötü bir not mu aldın? Tövbesi, bir sonraki sınava daha iyi çalışmaktır. Birinin kalbini mi kırdın? Tövbesi, gidip özür dilemektir. Günah mı işledin? Tövbesi, seccadeye gidip gözyaşı dökmektir. Şeytan seni hatanla vurup umutsuzluğa iterken; inancın seni hatandan ders çıkarıp yücelmeye çağırır.

3. Risale-i Nur: Ümmetin Kanseri Olan "Yeis"

Bediüzzaman Said Nursi, Hutbe-i Şamiye adlı eserinde hem bireysel hem de toplumsal hayattaki en büyük düşmanımızın "Yeis" (ümitsizlik) olduğunu söyler. O, ümitsizliği içimizdeki bütün potansiyeli kemiren manevi bir kanser olarak tanımlar:

"Yeis (ümitsizlik), en dehşetli bir hastalıktır. Yeis, mâni-i her kemâldir (her türlü gelişmenin ve başarının önündeki engeldir). Ümmet-i İslamiyenin kalbine girmiş ve onu öldürmüş olan korkunç bir marazdır."

Bediüzzaman'a göre, "Nasılsa başaramayacağım" düşüncesi şeytanın en kurnaz fısıltısıdır. Çünkü ümidini kaybeden bir genç, çalışmayı bırakır, dua etmeyi bırakır, iyilik yapmayı bırakır. Sen ümidini kaybettiğinde sadece bir hissini kaybetmezsin; geleceğini, inancını ve gücünü de kaybedersin.

4. Fethullah Gülen Hocaefendi: Ümit Burcu ve Kırık Testiler

Hocaefendi, bu asrın gençlerine en çok "ümit" aşulamaya çalışmış ve hizmet felsefesini bunun üzerine kurmuştur. O, inanan bir genci "**Ümit Burcunun Kahramanı**" olarak nitelendirir. *Kırık Testi* serisinde, insanın kırılmışlığının, ezilmişliğinin ve hatalarının bile Allah katında nasıl bir değere dönüştüğünü şu ufukla anlatır:

"Allah, kalbi kırıklarla beraberdir. Bizler, çatlakları olan kırık birer testi gibiyiz. Ancak unutmayın ki, ışık içeriye o çatlaklardan sızar. Kendi aczini, hatalarını ve kırılmışlığını bilen bir insan, kibirden şişmiş kusursuz birinden Allah'a çok daha yakındır. Hakiki mümin, en karanlık gecede bile, sabahın ilk ışıklarının belirceğine inanan; defalarca düşse de 'Beni kaldıracak bir Rabbim var' diyerek doğrulmasını bilen ümit insanıdır."

Hocaefendi, gençlere asla yeise düşmemeyi öğütler. Çünkü yeis, Allah'ın rahmetini ve kudretini küçümsemek demektir. "Bunu ben çözemem" diyebilirsin, ama "Allah da çözemez, Allah da affedemez" diyemezsin.

Sonuç: Düştüğün Yerden Kalkma Vakti

Gençler, hayat bir maratondur ve bu maratonda diziniz kanayacak, nefesiniz kesilecek, bazen tökezleyip yere kapaklanacaksınız.

Yere düştüğünüzde şeytan kulağınıza fısıldayacak: "*Bitti. Kalkma artık. Rezil oldun. Başaramayacaksın.*" Ama siz o an Zümer Suresini, Peygamberimizin müjdesini hatırlayacaksınız. Kırık bir testi olduğunuzu kabul edecek ama o çatlaktan içeri Rahman'ın ışığının gireceğine inanacaksınız.

Bugün, hangi konuda ümitsizliğe düştüyseniz (okul, aile, maneviyat), o yeis kanserini söküp atın. Derin bir nefes alın, üstünüzdeki tozu silkeleyin ve Allah'ın size hediye ettiği bu yepyeni güne "**Bismillah**" diyerek yeniden başlayın. Çünkü ümidi olanın, her zaman bir yolu vardır!

Ders İçin Kaynakça:

- **Kur'an-ı Kerim:** Zümer Suresi, 53. Ayet (Allah'ın rahmetinden ümit kesilmemesi).
- **Kütüb-ü Sitte Hadisleri:** Sünen-i Tirmizi, *Kıyâmet*, 49; İbn Mâce, *Zühd*, 30. (İnsanın hata etme fitratı ve tövbenin fazileti).
- **Risale-i Nur:** Bediüzzaman Said Nursi, *Hutbe-i Şamiye*, İkinci Kelime. (Yeis hastalığının gelişime ve başarıya engel oluşu).
- **Fethullah Gülen Külliyyatı:** *Kırık Testi* serisi (İnsanın acziyeti ve kırıklığı içindeki değeri) ve *Ümit Burcu* (İnanan insanın her şartta ümidini koruması ve yeise savaş açması).